

- **DRET MERCANTIL**

- **TEMA 1.– EL DRET MERCANTIL**

- **El concepte de Dret Mercantil i les fonts del Dret Mercantil.** Tant el concepte com el contingut del dret Mercantil ha estat molt discutit per la doctrina, però podem afirmar que es possible parlar d'un dret mercantil definit per la materia. El Dret Mercantil queda englobat dintre del Dret Privat. Podem parlar del Dret Mercantil com una branca del dret o conjunt sistemàtic de normes, i hem de tenir en compte dues idees essencials:

- Espanya té dos codis que regulen el Dret Privat: El Codi Civil i el Codi de Comerç. A partir d'aquests es fa la distinció pràctica entre Dret Civil i Dret Mercantil.
- La delimitació i concepte de Dret Mercantil que fa el codi de comerç (Real Decret 22–8–1885) no satisfà les exigències del tràfic mercantil actual, per això la doctrina prescindeix de la delimitació de la materia que fa el codi de comerç per ampliar-la, incloint-hi subjectes, activitats i contractes (Art. 1 i 2 del Codi de Comerç). El codi de comerç va tenir el seu origen a la Baixa Edat Mitjana i es un dret de formació consuetudinària, basat en el costum.

El dret Mercantil, com a dret especial, separat del Dret Civil no va existir abans del S. XI, ara bé, com a tal Dret especial pot desaparèixer del tot amb la progresiva unificació del Dret privat. Malgrat aquesta unificació seguirà existint un Dret Mercantil específic en relació a la materia (Empresa, empresari i activitats empresarials) La Doctrina distingeix entre el Dret Mercantil en sentit estricte (Art. 1 i 2 del Codi de Comerç) i del Mercantil en sentit ampli (Empresaris mercantils, Dret a la competència, Totes les altres matèries relacionals amb les organitzacions i activitats de l'economia privada). Per això es parla que l'activitat empresarial està dividida en 4 aspectes que son:

- **L'organització**
- **La col·laboració**
- **L'intercanvi**
- **La competència**

Juntament amb l'activitat empresarial, el Dret mercantil s'ocupa de les organitzacions o institucions jurídiques resultat d'aquesta activitat. Podem definir el Dret Mercantil com a Dret Privat de la institucionalització de l'empresa, de l'establiment i de l'activitat empresarial en els seus quatre aspectes.

- **Fonts del Dret Mercantil.** La primera font es el codi de comerç de 1885, ara bé, la legislació mercantil té una gran diversitat de disposicions (Normatives) que comprenen tot tipus de lleis especials, reials decrets, ordres, i altres disposicions reglamentàries. Dintre de les disposicions reglamentàries, hem de citar:

- Les Circulars del Banc d'Espanya
- Les Circulars de la Comissió Nacional del Mercat de Valors
- Les Resolucions del ICAC

La següent font son els Usos del comerç. Seria com el costum en el Dret Civil. Continuen tenint un important paper com a font del dret mercantil i en especial en el comerç internacional. Perquè tingui la consideració d'ús del comerç ha d'ésser una pràctica continuada i ha d'haver-hi una convicció social de la seva obligatorietat. Els Usos no han d'ésser contraris a la llei, la moral o l'ordre públic, i l'ús de comerç en cap cas es una pràctica unilateral.

Sentència del Tribunal Suprem 8/4/1994. Ref. Aranzadi 2733 Caixa de Catalunya cobrava interès real en lloc del nominal. La Caixa alegava que era un Us del Comerç. Els clients es van adreçar al defensor del client.

La tercera font es el Dret Civil. Té dues funcions:

- Integrar la llei mercantil
- Dret Supletori

La Quarta font es la Autoregulació. Les pròpies empreses poden crear les seves pròpies normes perquè regulin el seu funcionament. *Exemple. El codi de Bona Conducta (Informe Olivencia, Febrer 1998)*

La cinquena font es el dret Comunitari Europeu. El dret Mercantil es, cada vegada més, dret Comunitari Europeu. S'ha de fer la distinció entre dret originari i dret derivat.

- Dret Originari. Tres tractats constitutius modificats pel tractat de la Unió Europea del 7/2/1992.
- Dret Derivat. Format pels reglaments del consell, Reglaments de la Comissió, de les Directives i les Decisions Obligatòries. Els Reglaments tenen primàcia sobre les normes estatals i són d'aplicació directa, en canvi les directives han d'ésser objecte d'incorporació o transposició pels estats. Ara bé els Jutges han d'interpretar el dret estatal en conformitat amb les directives comunitàries. Les directives són una aplicació d'un resultat, però l'estat pot modular la directiva d'acord a les seves característiques.

Existeix el tribunal de Justícia de les Comunitats Europees que ha contribuït a la integració Europea, interpretant normes i resolent conflictes que han tingut impacte en la vida social.

- **Metodologia.** Revistes Oficials de Dret Mercantil.

- Actualitat Civil
- Revista de Dret Mercantil *
- Específica de Dret de Societats
- Revista del Dret Privat
- Revista crítica de Dret Immobiliari
- Revista General de Dret
- Revista de Dret Bancari i Bursatil
- Actes de Dret Industrial

viernes, 26 de febrero de 1999

TEMA 2. L'EMPRESARI I L'EMPRESA

L'EMPRESARI

- **Concepte Jurídic d'empresari**
- **Requisits del concepte legal (Art. 4-5 Codi Comerç)**
- **Estatut Jurídic del Comerciant**
- **Responsabilitat del comerciant**
 - **Principis Generals**
 - **Tendències actuals: Objectivització (Llei 22/1991 de 6 de Juliol)**
- **Especialitzats règim Jurídic del Comerciant Casat**
- **La Representació Mercantil**
- **Concepte Jurídic d'empresari.** Tot Subjecte que per ell mateix o mitjançant un representant compromet el seu patrimoni en una activitat de producció de bens i/o serveis
- **Requisits del concepte legal (Art. 4-5) codi Comerç.**
 - La Capacitat legal, que consisteix en ser major d'edat i tenir la lliure disponibilitat dels bens.

Existeixen altres persones que per la seva situació no poden exercir el comerç, ja sigui per l'estat civil, sacerdots, i totes les persones que tenen prohibit exercir el comerç segons els articles 13 i 14 del Codi de Comerç. Hi ha un estatut Jurídic dels estrangers que està regulada per la llei orgànica 7/85 i el corresponent Reial Decret 155/1995.

- L'exercici habitual del comerç. S'entén per comerç la indústria, tota l'activitat comercial propiament dita i determinats serveis, en matèria de Banca, Assegurances, Transports, etc. I no es activitat comercial les activitats agràries, artesanes i de professions titulades. El concepte de comerciant o empresari mercantil és difícil de definir, i la doctrina proposa que la distinció entre l'empresari individual propiament dit es basés en el volum de la inversió, en la xifra de negocis, o fins i tot en el nombre de treballadors.
- L'exercici del comerç en nom propi.

- **Estatut Jurídic del comerciant.**

- **Responsabilitat del comerciant.**

- **Principis Generals.** L'empresari del no compliment de les obligacions contractuals respon objectivament excepte que aprovi que s'ha produït un succés imprevisible o encara que fos previsible fos inevitable, que és el que es coneix com el cas fortuit. Les obligacions extracontractuals, si l'empresari no està obligat contractualment només respon si el perjudicat demostra (1902 C.C.) les tres condicions següents:

- Que hi ha hagut una relació de causalitat entre l'acció o omisió de l'empresari i el dany sofert.
- Que l'acció o omisió és culpable.
- Que l'acció és antijurídica.

- **Tendències actuals: Objectivització (Llei 22/1991 de 6 de Juliol).** La objectivització exonera a la víctima de la prova de l'empresari, i ha de pagar en qualsevol cas (gos, víctima, propietari del gos, responsabilitat objectiva). *Llei 22/1994 del 6 de Juliol de Responsabilitat civil per danys causats per productes defectuosos. Pg. 654.*

- **Especialitats del Règim Jurídic del Comerciant Casat.** Després de la Reforma del Codi civil del 13 de Juliol de 1981 regeix la igualtat de sexes dintre del matrimoni. Es reconeix actualment als cònjuges la llibertat de comerç i la lliure elecció del règim econòmic-matrimonial abans o durant del matrimoni.

- Règim de separació de bens, cada cònjuge aliena, grava, administra i compromet només els seus bens propis o privats. Ambdós cònjuges han de contribuir a l'aixecament de les càrregues familiars i en cas d'alienació o gravamen sobre la vivenda familiar o l'altre cònjuge ha de donar el seu consentiment.
- Règim de societat de ganancials. En aquest cas hem de distingir dos supòsits:

- Si no hi ha oposició de l'altre cònjuge reponen dels deutes els bens del comerciant i els bens ganancials.
- Si hi ha oposició de l'altre cònjuge l'Art. 6 del codi de comerç estableix que només respondran els bens privats del cònjuge comerciant i els ganancials adquirits només a resultes del comerç.

Problemes en cas que el cònjuge es negui:

- El cònjuge ha d'oposar-se en escritura pública, i s'ha d'esbrinar que així és si el cònjuge no compleix amb aquest requisit i si és eficaç l'oposició davant de tercers, encara que el cònjuge s'hagi oposat encara que no fos en escritura pública.

- **La representació mercantil.** És una relació jurídica en virtut de la qual la voluntat d'una persona produeix efectes en l'esfera personal o patrimonial d'una altra. Dintre de la representació voluntària de la representació nascuda d'una disposició imperativa, com per exemple la representació del menor. La

representació de persones jurídiques té especial importància. En matèria de representació mercantil parlarem dels dependents de l'empresari. Els auxiliars dependents de l'empresari estableixen una doble relació amb aquest, distingint entre els efectes interns que són amb l'empresari o persona física o jurídica que els ha contractat i els efectes externs que és la matèria propiament dita de representació mercantil, distingint entre el factor o apoderat general mercantil o dependents o apoderats singulars.

L'EMPRESA

- **Concepte Jurídic.**
- **Régim Jurídic de transmissió de l'establiment (609 C.C.)**
- **Pluralitat maneres de transmissió**
- **Prohibició Competència**
- **Publicitat Transmissió**
- **C.V. d'establiment**
- **Arrendament de l'establiment**
- **Hipoteca mobiliària**
- **Concepte Jurídic.** Espai socio-econòmic dintre del qual es convinen els factors de producció i queda limitada la possibilitat de guany, estalvi o pèrdues. Unitat relacionada de producció.
- **Régim Jurídic de transmissió de l'establiment.** Planteja tres problemes fonamentals:
 - La necessitat de complir el contracte respectant les diferents maneres de transmetre cada element segons la configuració de la prohibició de la competència.
 - La protecció de tercers mitjançant l'adequada publicitat de la transmissió.
- **Pluralitat maneres de transmissió.** S'adquireix per la concurrència d'un títol jurídic més la seva tradició.
 - Els Bens Immobles, per la seva eficaç transmissió requereixen la inscripció en el corresponent registre i l'otorgament en escritura pública.
 - Els Bens Mobles no registrables seria objecte de transmissió mitjançant tradició simbòlica. Els crèdits podran i hauran d'ésser transmesos expressament i la seva transmissió haurà d'ésser assumida expressament per l'adquirent. Perquè l'interior deutor quedi alliberat és indispensable que cadascun dels creditors consenteixi la substitució del deutor.
 - La cessió dels contractes. Els contractes que hauria estipulat el titular de l'establiment amb tercers s'exigeix que hi hagi un consentiment entre ambdós. Hi ha una excepció que afecta als treballadors, en determinades contractes els legisladors imposa una cessió automàtica de contractes, és a dir, els contractes que es tenia amb anteriors empresaris.
 - Drets de propietat Industrial només es transmeten amb l'establiment i així es pacta expressament.
 - Els llibres de comptabilitat, són propietat del transmissor que té el deute de conservar-les i facilitar-les al nou adquirent perquè aquest formi la seva pròpia comptabilitat.

dimarts, 02 de marzo de 1999

- **Prohibició de la Competència.** És possible pactar una clàusula de prohibició de competència, en aquesta clàusula s'han d'especificar els límits objectius geogràfics i temporals per evitar que aquesta clàusula pugui ésser considerada com a restrictiva de la competència.
- **Publicitat en front a tercers. Publicitat en front a tercers.** El nostre ordenament Jurídic no estableix un sistema de Publicitat legal ni registral ni per anuncis de la transmissió de l'establiment davant de tercers.
- **Compra-venda d'establiment mercantil.** Ve conformat per tres tipus d'obligacions:
 - De donar. Lliurament per part del transmissor de tots els elements que el componen.
 - De fer. El transmissor ha de donar a l'adquirent les circulars de la clientela i en cas de que s'hagi pactat ha de transmetre la propietat industrial.

- De no fer. El transmissor s'obliga a no fer la compençia al nou adquirent excepte si s'ha pactat el contrari.
- **Arrendament d'establiment mercantil**. El contracte d'arrendament d'establiment significa la transmissió d'aquest per un temps determinat per un preu atorgat en un únic moment o bé amb caràcter de periodicitat.
 - **Obligacions de les parts**. L'arrendador ha de lliurar l'establiment en les condicions necessàries per començar l'activitat. L'arrendatari està obligat a explotar l'establiment destinant-lo a la finalitat pactada.
- **Hipoteca**. L'objecte de l'Hipoteca és la totalitat de l'establiment i no cal que el titular de l'establiment sigui comerciant. S'ha de fer sempre davant de notari i inscripció en el registre mercantil.
 - **Obligacions de les parts**.
 - Deutor Hipotecant, està obligat a continuar el comerç i a tenir en el seu establiment mercaderies o matèries primes de valor igual o superior al determinat amb escritura pública.
 - Creditor hipotecari, té dret a inspeccionar el gir o tràfic de l'establiment en la forma i plaç estipulat.
 - Propietari del local, pot atorgar el seu consentiment, i en aquests casos, pot augmentar la renda un 5%. Si no atorga la seva conformitat pot exercitar lliurement la resolució del contracte.

TEMA 3. EL REGISTRE MERCANTIL: CONCEPTE I FONTS DE REGULACIÓ

El Registre Mercantil és un arxiu públic propietat de l'Estat. El local i les instal·lacions són propietat privada del Colegio de registradores, el personal depèn directament del registrador. Està regulat en el codi de comerç i en el corresponent reglament del registre Mercantil 1784/1996 del 19 de Juliol.

- Organització. Existeix un Registre Mercantil en cada capital de Província i en 4 ciutats espanyoles (Madrid, Barcelona, València i Bilbao) el Registre no té caràcter unipersonal. En els casos en que hi hagi més d'un registrador s'aconsella l'armonització de criteris. Art. 81 del Reglament del Registre Mercantil ens estableix la llista de subjectes de inscripció obligatòria, i s'anomenen titulars Registrals. Per tant són els titulars dels drets que es reflexen en els assentaments.
- Naturalessa de la Funció Registral. Els Registradors són funcionaris que depenen del Ministeri de Justícia i la seva funció s'assembla a la Jurisdiccional perquè el registrador al qualificar i inscriure un document declara la validesa dels negocis Jurídics que conté aquell document.

divendres, 5 de marzo de 1999

- **Principis Registrals Mercantils**. Art. 4 i 89. Estableixen els subjectes els quals estan obligats a inscriure's en el Registre Mercantil.
- **Inscripció en el Registre Mercantil**. En base o virtut a document públic Art. 5 Reglament Registre Mercantil.
- **Principi de Legalitat o Qualificació dels documents presentats**. Art. 18 apt. 2º del Codi de Comerç.
- **Principi d'exactitud i validesa del contingut dels llibres de Registre**. Art. 7 del Reglament del Registre Mercantil.
- **Principi de Publicitat Formal** que es tradueix en la difusió dels Assentaments mitjançant Nota simple en l'oficina del Registre o bé per una certificació expedida pel Registrador Mercantil.
- **Resolució Absoluta de que el contingut dels assentaments es conegut per tercers** sense possibilitats de que aquests puguin alegar i provar la seva ignorància tal i com assala l'art. 21 apartat 1º del Codi de Comerç.
- **Presunció Relativa de que els Negocis Jurídics del Titular Registral** inscrivibles i no inscrits no

son coneguts per tercers. Art. 21 Apartat 3º Codi Comerç.

- **Principi de fe pública.** La declaració judicial de inexactitut o Nulitat dels assament no perjudicarà els drets de tercers adquirits de bona fé. Art. 8 Reglament Registre Mercantil.

Comptabilitat Mercantil

- **Concepte i aspectes que compren.** La comptabilitat mercantil es el llenguatge en que s'expresa el dret Mercantil com a dret de l'organització i el tràfic emprearis. La terminologia comptable està present en els textos legals i en les directives sobre societats 1º, 4º i 7º. La globalització de l'economia està accelerant la formació d'un dret comptable professional i la propia comisió ha adoptat la iniciativa d'incorporar-se al Comité de Normes Comptables internacionals. La Comptabilitat Mercantil ofereix tres aspectes fonamentals:
 - Es un aspecte de l'activitat empresarial d'organització consistent en documentar o registrar les operacions econòmiques en compliment d'un deure públic, mitjançant declaracions de coneixement realitzades per l'empresaris individual o els administradors de la Societat.
 - L'activitat Comptable es objecte d'una ciencia que produeix una tecnica comptable cada vegada mes depurada amb un vocabulari propi.
 - Es un sistema d'informació objectiva dirigida a tercers (Creditors, inversors, treballadors, Hicenda Pública, etc.)
- **Deure Públic de Comptabilitat.** Es nomes exigible als comerciants o empresaris mercantils i les entitats jurídiques que expresament s'inposa en el nostre ordenament, i així ho estableix l'Art. 25 apartat 1º del Codi de comerç: *Tot empresari ha de portar una comptabilitat ordenada adequada a la activitat de l'empresa que permet un seguiment cronologic de totes les seves operacions així com la elaboració periodica de balanços i inventaris, però en tot cas la pauta fonamental que ha de complir tot empresari mercantil a l'hora de portar la Comptabilitat es que les seves empreses reflexin la imatge publica del patrimoni, de la situació financera i dels resultats de l'empresa. La informació comptable ha d'esser útil o comprensible pels socis, inversors, creditors amb atenció especial en la Comisió Nacional del Mercats de Valors (CNMV)*
- **Vocabulari aplicable.** Art. 25 a 49 del C.C. i Llei de Societats Anonimes 171 a 222. Pla General de Comptabilitat, regulat per Reial Decret 1643/1990 de 20 de desembre. La ordre de 14 de Gener del 1994 que està modificat per una altra ordre de 14 de abril de 1997 en el qual s'aproven els models de presentació dels comptes anuals pel seu diposits en el Registre Mercantil. La regulació penal de 1995 Art. 290, 392 i 310.
- **Principis Juridics de l'activitat Comptable.** Els principis comptables de l'Ordenament Juridic Mercantil:
 - **Principi de Claredat,** comporta que els comptes anuals es redactin amb detall, minuciat, ordre, i respectant els esquemes dels comptes Anuals.
 - **Principi de Exactitut,** comporta que les valoracions o quantificacions han d'esser moderades i amb criteris inalterats d'un exercici a l'altre.
 - **Principi de Veracitat,** prohibeix les partides o assaments ficticis i la omisió de fets comptables.
 - **Principi de Secret comptable,** limitat als particulars.
 - **Principi Verificació o Auditoria externa,** significa que la comptabilitat ha d'esser comprovada per un expert en la materia, i que haurà d'emetre el corresponent informe en relació als comptes Anuals.

Hi han altres principis de Valoració que conformen el que s'anomena la Comptabilitat Material.

viernes, 12 de marzo de 1999

TEMA 5. LA DEFENSA DE LA COMPETENCIA

En materia de competencia hi han dos blocs fonamentals:

Defensa de la Competencia. Llei 16/1989 de 17 de Juliol. L'àmbit de Regulació de la competencia està defensat pel tribunal de defensa de la competencia. El T.D.C. Es propiament dret privat ja que regula les relacions de competencia entre empreses i el sotmetiment dels Poders públics al dret de la competencia (Només en àmbit nacional).

- **Pràctiques que restringeixen la competencia (col·lisories)** Art. 1 a 5 de la Llei de Defensa de la Competencia. Es prohibeix tot acord, decisió o recomanació col·lectiva que tingui per objecte impedir, restringir, o falsejar la competencia en tot o en part de mercat nacional. L'Art. 1 ens anomena tota una sèrie de pràctiques que restringeixen la competencia. L'Art. 3 estableix la possibilitat de que encara que s'hagi produït un acord, decisió o recomanació que restringeixi la competencia, el Tribunal pot concedir una autorització, en base als criteris següents:
 - El foment de les exportacions
 - Adequació de la oferta a la demanda
 - Elevació del nivell de renda de determinades zones deprimides.
 - Acords d'escassa importància per afectar propiament la competencia
- **Abús de la posició de domini.** Art. 6 de la L.D.C. El Tribunal de Defensa de la Competencia no restringeix la posició de domini, sinó l'abús que una empresa pugui tenir en el mercat. L'Art. 6 també estableix una sèrie de pràctiques, les quals, si nosaltres acreditem com a empresaris, automàticament el T.D.C. podrà imposar una multa per abús de posició de domini fà un estudi de mercat per determinar si una empresa està en posició dominant:
 - Definir el Mercat en el qual opera aquella empresa
 - Intenta demostrar que l'empresa té una quota de mercat alta.
 - Intenta demostrar que no es provable que rivals actuals erosionin la posició d'aquesta empresa
 - Intenta demostrar que aquesta posició de domini existeix en el mercat espanyol o en una part del mateix.
- **Falsejament de la competencia mitjançant actes deslleials.** Art. 7 estableix la facultat del T.D.C. per poder analitzar els actes de competencia deslleial que afectin a l'interès públic. A més aquestes conductes no cal que previament constitueixin un acord restrictiu o un abús de la posició de domini.
- **Concentracions d'empreses.** Es obvi. Art. 14 a 18 L.D.C. s'estableix que les empreses interessades poden sol·licitar voluntàriament l'elaboració d'un informe per part del T.D.C. que té com a objecte estudiar la posició de mercat de les empreses afectades per la concentració.
- **Ajuts públics.** Art. 19 L.D.C. faculta al Tribunal, a sol·licitut del Ministeri d'Economia i Hisenda a examinar els ajuts atorgats a les empreses en càrrec a recursos públics proposant la seva modificació o fins i tot la seva supressió.

TEMA 6. REPRESSIÓ DE LA COMPETENCIA DESLLEIAL

- **Concepte de C.D.** La llei es 3/1991 de 10 de gener. Prohibeix els actes de competencia deslleial amb la finalitat de protegir la competencia en interès de l'economia en general i de tots els que participen en el mercat. La deslleialtat de l'acte es valora tenint en compte que el comportament del subjecte resulti contrari a les exigències de la Bona Fe i en particular posi en perill la llibertat de decisió del consumidor.
- **Actes de C.D.**
- **Actes de confusió (Art. 6) L.C.D.** Es considera deslleial tot comportament que resulti idoni per crear confusió amb l'activitat, les prestacions, o establiment aliens.
- **Actes d'engany (Art. 7) L.C.D.** Es considera deslleial la difusió de tot tipus d'indicació incorrecta o falsa o qualsevol tipus de pràctica que sigui susceptible d'induir a error a les persones a les quals va dirigit el producte o servei.

- **Regals, primers, lots (Art. 8) L.C.D.** Només es considera deslleial un regal quan pugui induir a error als consumidor sobre el nivell de preus d'altres productes o serveis del mateix establiment. Quan amb l'acceptació del regal es vegi obligat o amb el compromís greu de contractar la prestació principal.
- **Actes de denigració (Art. 9) L.C.D.** Es considera deslleial la difusió de manifestacions sobre l'activitat, les prestacions o l'establiment d'un tercer que siguin actes per provocar-li un menyspreu davant del mercat. S'admet exceptio veritatis, es a dir, si es veritat, encara que sigui denigrant. No s'admet quan es tracti de manifestacions que tinguin per objecte, la nacionalitat, creences o qualsevol circumstància estrictament personal.
- **Actes de comparació (Art. 10) L.C.D.** Es considera deslleial la comparació que impliqui un acte d'engany o un acte de denigració.
- **Actes d'imitació (Art. 11) L.C.D.** L'imitació de prestacions i iniciatives empresarials alienes es lliure excepte en els casos en que les prestacions estiguin amparades per un dret d'exclusiva, Exemple, una marca.
- **Explotació reputació aliena (Art. 12) L.C.D.** Es dona en tots els supòsits de confusió i imitació.
- **Violació de secrets (Art. 13) L.C.D.** Es considera deslleial la violació de secrets industrials als quals s'hi hagi tingut accés de manera legítima o de manera il·legítima.
- **Inducció a la inflació contractual (Art. 14) L.C.D.** Es considera deslleial la inducció a treballadors, proveïdors i tota la resta d'obligats a infringir els deures contractuals bàsics.
- **Violació de normes (Art. 15) L.C.D.** La infracció que comporti una avantatge significativa per l'infractor i el següent supòsit (Art. 14) d'infracció tingui per objecte la regulació de l'activitat contractual.
- **Discriminació (Art. 16) L.C.D.** Prohibeix la discriminació de preus i altres condicionants de venda entre els diferents consumidors.
- **Venda a perdua (Art. 17) L.C.D.** El legislador no penalitza la venda a perdua, excepte en els següents casos:

- Quan pugui induir a error als consumidors sobre el nivell de preus o altres productes o serveis del mateix establiment.
- Quan tingui per objecte desacreditar la imatge d'un producte o establiment aliens.
- Quan formi part d'una estratègia encaminada a eliminar el competidor.

- **Accions contra la C.D. (Art. 20 i següents) L.C.D.**

- Acció declarativa de la deslleialtat de l'acte, si la perturbació creada pel mateix subsisteix.
- Acció de anulament de l'acte o de prohibició del mateix, si encara no s'ha posat en pràctica.
- Acció de remoció (??) dels efectes produïts per l'acte.
- Acció de rectificació de les informacions enganyoses, incorrectes o falses.
- Acció de rescament de danys i perjudicis ocasionats per l'acte, si ha intervingut dolo.
- Acció d'enriquiment injust, que només procedeix quan l'acte lesioni una posició jurídica amparada per un dret d'exclusiva o altre de semblant contingut econòmic.

- **Régim de la Publicitat Comercial.** Llei 34/1988 de 11 de novembre. Llei General de Publicitat Art. 3 de la L.G.P. regula els supòsits de publicitat il·licita. La publicitat il·licita es aquella que atempti contra la dignitat de la persona o vulneri els drets i valors reconeguts en la constitució. La publicitat enganyosa es la que de qualsevol manera pugui induir a error als seus destinataris, es pugui afectar el seu comportament econòmic i a més ser una conducta que sigui capaç de perjudicar a un competidor.

viernes, 19 de marzo de 1999

TEMA 7. ELS SIGNES DISTINTIUS (Marques, nom comercial, rétol d'establiment)

- **Significat o funció dels signes distintius.**
- **Concepte i classes de marques.**

- **Per l'objecte**
 - **Per la seva enumeració**
 - **Per la seva funció econòmica**
 - **Naturalessa del seu titular.**
- **Prohibicions absolutes i relatives (11, 12, 13, 14)**
 - **Significat o funció dels signes distintius.** Son signes distintius els signes i mitjans reconeguts en el dret per distingir els diversos productes i serveis en el mercat. Els signes distintius com a tots estàn regulats com a tal en la llei 32/1988 de 10 de novembre sota el títol de marques. Les marques serveixen per distingir les mercaderies o productes fabricats o distribuïts. El nom comercial seveix per distingir a l'empresari dels seus competidors. El nom comercial com a tal identifica les activitats globals de l'empresa. El retol d'establiment serveix per distingir la seu física on es desenvolupa l'activitat empresarial.
 - **Concepte i classes de marques.** Concepte de marca està contingut en l'Art. 1 de la Llei de Marques. S'entén per marca tot signe o mitjà que serveix per distingir en el mercat productes o serveix d'una persona de productes o serveis idèntics o similars d'una altra persona. L'Art. 2 de la Llei de Marques cita que es el que pot constituir marca:
 - **Per l'objecte.**
 - De productes.
 - De serveis.
 - **Per la seva enumeració.**
 - Marques denominatives.
 - Marques gràfiques
 - Marques mixtes
 - **Per la seva funció econòmica.**
 - Marques de garantia, son marques utilitzades per una agrupació d'empresaris per garantir una determinada qualitat als seus productes.
 - Marques de reserva, son marques registrades amb la finalitat d'utilitzar-les en un futur immediat.
 - Marques de defensa, marques inscrites no per ser utilitzades sino per reforçar una marca efectiva.
 - **Naturalessa del seu titular.**
 - Marques individuals.
 - Marques col·lectives, son les que es volen registrar per un conjunt d'empresaris.
 - **Per la seva difusió.**
 - Marques notories, resulten per una determinada classe de productes que son coneguts pels consumidors encara que la marca no estigui pròpiament registrada.
 - Marca renombrada, la que té molta difusió en el mercat i atorga als productes que designa un prestigi empresarial i per tant no pot ser utilitzada per una altra classe de productes.
 - **Prohibicions absolutes i relatives.** Tot empresari es lliure per escollir el signe que identiviqui els seus productes o serveis. El legislador ha previst una serie de prohibicions absolutes:
 - Les marques genèriques que no poden distingir els productes o serveis d'un empresari. *Exemple: Patatas Chips*

- Marques vulgaritzades, son les composades per signes o indicadors que s'han convertit en habituals en el llenguatge comú per designar un determinat producte o servei.
- Signes purament descriptius, es a dir, que es composin d'indicacions que serveixen per designar l'especie, la qualitat, la quantitat, la procedencia geogràfica o qualsevol altra característica dels productes.
- Signes contraris a les lleis, l'ordre públic, o els bons costums.
- El color, excepte si té una forma determinada.
- Els signes que reproduïxien o imitin qualsevol tipus d'emblema d'Espanya, les comunitats autònomes, els seus municipis, províncies o entitats locals.

Prohibicions relatives (Art. 12 de la llei de marques) No podran registrar-se com a marca els signes idèntics o semblants a una marca anteriorment sol·licitada o registrada per identificar productes o serveis idèntics o similars. No es pot enregistrar com a marca un signe idèntic o semblant a un nom comercial anteriorment sol·licitat o registrat per designar activitats relacionades amb els productes o serveis. No es pot registrar com a marca un rètol d'establiment anteriorment sol·licitat o registrat. L'art. 12 apart. 2º de la Llei de Marques atorga la possibilitat de poder registrar una marca semblant a una altra anteriorment sol·licitada quan el sol·licitant presenti un escrit d'autorització de l'anterior titular de la marca.

- **Procediment de concessió de la marca.** Art. 24 a 29. Es regula el procediment de concessió de la marca, en el qual s'acredita que no es un sistema de concessió automàtica sino que el sol·licitant de la marca ha de complir tots els requisits exigits als art. 25 a 29 de la llei de marques.

Martes, 6 de abril de 1999

TEMA 8. LA PROTECCIÓ DE LES INVENCIONS.

El principi de lliure empresa té com a conseqüència el Principi de lliure competència, que vol dir que tothom té dret a iniciar una activitat empresarial en competència dels que ja existeixen. Té uns límits:

- Llei de Defensa de la Competència (LDC) i Llei de Competència Deslleial (LCD)
- La protecció als drets de propietats industrials, que es divideix en:
 - Signes distintius de l'empresa:
 - Marca
 - Nom comercial
 - Retol d'establiment
 - Protecció de les creacions industrials
 - Creacions de forma, creacions estètiques comprenen dos figures específiques, i comprenen els models industrials i els dibuixos industrials.
 - Creacions de fons, les patents i models d'utilitat.

El límit a la Lliure Competència consisteix a atorgar als titulars d'aquests drets un dret de caràcter exclusiu i temporal i com a justificació té tres punts:

- Per fonamentar el desenvolupament de la tecnologia i la investigació.
- Diferència Productes i empresa.
- No parteixen de zero.
- **La legislació per creacions industrials.**

S'aplica la llei 30/88 de 10 de Novembre – Signes Distintius, i la llei 11/86 de 20 de març – Creacions Industrials. També s'apliquen l'Art. 182 i següents de l'Estatut de la Propietat Industrial de 1.929.

- **Patents.**

- **Concepte de patent.** Títol de propietat industrial que la administració concedeix i que permet al seu titular tenir un dret d'explotació exclusiu sobre la invenció que patenta.
- **Conseqüències econòmiques.** La patent concedeix un monopoli d'utilització d'un invent.
- **Conseqüències jurídiques.** És un títol de propietat que concedeix drets i imposa obligacions durant un temps.
- **Requisits de la patent.**
- Requisits positius.
 - Son patentables les invencions que impliquin una activitat inventiva i que siguin susceptibles d'aplicació industrial.
 - La invenció ha d'ésser nova, ha de suposar un procés inventiu. Les invencions noves segons l'Art. 6 de la Llei de Patents, són aquelles invencions que no figuren a l'estat de la tècnica, que es tot allò que abans de la data de sol·licitud de la patent s'havia fet accessible al públic a Espanya o a l'estranger. També comprén el contingut de les sol·licituds espanyoles de patents que s'haguessin presentat abans de la data en que intentem patentar. L'Art. 7 de la Llei de Patents recull una sèrie de invencions conegudes però que no formen part de l'estat de la tècnica:
- Quan la divulgació de l'invent s'hagi divulgat 6 mesos abans a la sol·licitud de la Patent i concorri en un abús evident en contra del sol·licitant.
- Quan la divulgació de l'invent s'hagi fet en una exposició oficial.
- Quan la publicitat de l'invent s'hagi efectuat pel propi sol·licitant en forma de prova.
 - Ha de ser conseqüència d'una activitat inventiva. Art. 8 de la llei de patents. Hi ha activitat inventiva quan l'invent no sigui conseqüència directa dels invents anteriors.
 - Fa falta que sigui susceptible d'aplicació industrial, que l'invent que volem patentar sigui útil a qualsevol tipus d'activitat industrial que existeixi. Es necessita que sigui un invent repetitiu.

viernes, 25 de abril de 1999

- Requisits negatius o Exclusions de Patentabilitat. No són invencions en el sentit de l'Art. 4 de la Llei de patents:
 - Els descobriments, les teories científiques i els mètodes matemàtics.
 - Les obres literàries o artístiques.
 - Els programes d'ordinador.
- **Invencions laborals.**
 - D'encarrec. Són les invencions que es realitzen pel treballador durant la vigència del contracte i que són fruit d'una activitat d'investigació constitutiva de l'objecte del contracte. En aquests casos, les invencions pertanyen a l'empresari en exclusivitat i el treballador no té cap dret a la remuneració.
 - De servei. Són les realitzades per un treballador que no ha estat contractat per investigar però per la consecució han influït coneixements adquirits dins l'empresa. Aquestes invencions corresponen al treballador però l'empresari tindrà dret a reservar-se l'utilització d'aquesta patent.
 - Liures. Són les que es produeixen de manera independent en la condició de treballador. Aquestes invencions pertanyen exclusivament al treballador.

- **Concessió de la patent.** S'inicia el procediment amb una instància dirigida a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques en la qual ha de constar:
 - La descripció de l'invent.
 - Una o varies reivindicacions en les quals es defineix l'objecte pel qual es sol·licita la protecció.
 - Els dibuixos.
 - Un resum de la invenció.
- **Efectes de la Patent.** El dret de patent dona una exclusiva d'explotació de la invenció i a més dona la facultat al titular d'impedir que altres realitzin determinats actes d'explotació. Art. 50 i 51 de la Llei de Patents. El Dret de Patent té una serie de límits:
 - Limit territorial: El titular de la Patent només es protegeix contra actes d'explotació de la patent que es realitzin dintre del territori espanyol.
 - Límit temporal. El dret de patent té una durada de 20 anys comptats des de la presentació de la sol·licitut.
 - El titular també soporta determinades limitacions per la llicència de la patent.
- **Dret de patent.** Art. 82. El Dret de Patent pot pertanyer pro indiviso (co-titularitat). La sol·licitut pot ser objecte d'expropiació, de transmissió plena o limitada. Tant la patent com la sol·licitut de la patent poden ser atorgades en garantia constituïnt una hipoteca mobiliària sobre aquestes.
- **La llicència de patent.** En determinats casos, l'administració ens pot obligar a atorgar una llicència del titular de la patent enfront de terceres persones. Aquest tipus de patents perquè puguin ser objecte de llicència obligatòria han de complir una serie de requisits:
 - Manca o insuficiència en l'explotació de la invenció patentada.
 - Necessitat de l'explotació
 - Dependència entre patents.
 - Existència de motius d'interès públic.
- **L'extinció del Dret de Patent.** Pot produir-se per dos causes:
 - Per la Nul·litat. Es declara la nul·litat de la patent quan:
 - No concorre en alguns dels requisits de patentabilitat.
 - No es fa una descripció de la patent completa i clara.
 - L'objecte del qual es sol·licita la patent s'excedeixi del contingut de la sol·licitut de la patent.
 - Per la Caducitat.
 - Manca de pagament
 - La manca d'explotació de la patent els dos anys de l'atorgament d'una llicència obligatòria.
 - La manca d'explotació de la patent per part del titular en els casos previstos en l'article 116.
 - La renúncia del titular de la patent que no vol continuar com a propietari d'aquesta.

TEMA 9. EL DRET DE SOCIETATS. PRESENTACIÓ I NOCIONS BÀSIQUES.

- **Exercici col·lectiu d'empresa el sistema de societats i la seva adequació a la pluralitat d'explotacions empresarials.** L'empresari pot ser una persona física o Jurídica. Si es tracta d'una persona física que desenvolupa una activitat empresarial ens trobem davant de l'empresari individual. En canvi si parlem de persona jurídica ens trobem davant de l'empresari social, i això ho defineix l'article 1 del Codi de Comerç. El Dret de societats es un dret d'elecció entre les diferents alternatives que ens ofereix el legislador ja que

cada tipus social té un cost i una utilitat diferents.

- **Concepte de societat.** Està definit en l'Art. 116 del Codi de Comerç quan diu que el contracte de Societat es aquell pel qual dues o mes persones s'obliguen a posar en comú bens i indústria per l'obtenció de lucre. El contracte de societat es un contracte Plurilateral, que vincula a dues o mes persones. Excepcionalment es permet la constitució de societats anònimes unipersonals i Societats de Responsabilitat Limitada unipersonals. A partir de l'Any 1.995. En el contracte de societats es obligatori que els Socis facin aportacions que han de constituir el fons comú. Els Socis han de tenir com a finalitat l'obtenció d'un guany, el que es coneix com l'afany de lucre. Art. 116 del Codi de Comerç i el 1.665 del Codi Civil.

martes, 13 de abril de 1999

- **Distinció de Societats Civils Mercantils.** Si es tracta d'una societat capitalista (anonima o limitada) amb independència de l'objecte social tindrà sempre caracter mercantil i se li aplicarà sempre més la Legislació continguda a L.S.A. i la L.S.R.L. Les societats col·lectives i comanditàries seran mercantils quan l'objecte sigui mercantil continguda en el codi Mercantil. Quan l'activitat a la qual es dediquin tingui caracter civil s'aplicarà la legislació continguda en el Codi Civil.
- **Classes de Societats en el Dret Espanyol.**
 - Societat Col·lectiva. Es de caracter essencialment personalista que es caracteritza perquè tots els seus membres responen personal i solidariament dels deutes socials. Es pot demanar a qualsevol dels socis la totalitat del deute.
 - Societat Comanditària. Es de caracter personalista però es diferencia en que en aquest tipus de societat hi ha dues classes de socis:
 - Socis Col·lectius, responen personal i il·limitadament
 - Socis Comanditaris, responen dels deutes fins al límit de la seva explotació.
 - Societat Anònima. Està regulada en el Reial Decret Legislatiu 1564 / 1989 de 22 de Desembre. Es el prototipus de Societat Capitalista en la qual el capital està dividit en accions i aquests socis no responen personalment dels deutes socials.
 - Societat de Responsabilitat Limitada. Llei 2/1995 del 23 març, es una societat capitalista en la qual el seu capital està dividit en participacions. La diferencia amb l'anònima es que les accions poden cotitzar en borsa, i les participacions no. Els Socis responen fins al límit de la seva aportació.

La gran diferencia entre la Societat Anònima i la Societat Limitada es l'autonomia Estatutària. A la Societat Anònima es molt més difícil de modificar.

TEMA 10. SOCIETAT COL·LECTIVA I COMANDITÀRIA SIMPLE.

SOCIETAT COL·LECTIVA

- **Concepte, característiques, constitució (Art. 125 del Codi de Comerç).** Ha de constar:
 - Nom, cognoms i domicili dels socis.
 - Denominació de la Societat. Es obligatori que sigui el nom d'un o varis socis.
 - L'activitat a la que es dedicarà la Societat i la data de començament de les operacions.
 - El focus social, es a dir el que porti cada soci.
 - Queda estipulat a qui correspon la gestió i representació de la Societat.
 - El legislador permet a més estipular a l'escriptura qualsevol tipus de pacte lícit.
- **Estructura interna de la Societat.** Els socis col·lectius poden aportar a la Societat, Diners, Bens, drets o treball. Al Soci que només porti treball se li coneix com a Soci Industrial.

- **Distribució dels Guanys i Perdues.** Art. 139 i 140 del Codi de Comerç. Cada soci té dret a participar en els guanys amb proporció a l'aportació realitzada. El Soci Industrial només rebrà la part de guany que correspongui al soci col·lectiu de menys participació. En quant a les perdues s'imputen als socis en la mateixa proporció dels guanys exclos el soci industrial.

viernes, 16 de abril de 1999

- **Gestió de la Societat.** Tots els Socis tenen la facultat de dirigir la Societat Col·lectiva. En l'Escriptura de constitució ha de quedar delimitat el Regim d'Administració i Gestió de la Societat:
- Sense Pacte de Gestió. Tots els socis col·lectius participen en la gestió i prenen les decisions per unanimitat dels presents, i han d'estar d'acord. Si qualsevol dels socis manifesta l'oposició a un acord, tot i que no hi estigui present no es podrà prendre aquesta decisió. Si els socis prenen una decisió en contra d'un dels socis. La decisió no serà nula davant de tercers, però en canvi els que han pres la decisió seran responsables dels possibles danys i perjudicis que causi a la societat.
- Amb pacte dels socis. Es podrà adoptar qualsevol tipus d'administració, que tots els socis siguin administradors, que ho siguin 2 o mes o que només ho sigui un. En els casos que es pacti una quantitat determinada de socis que no siguin administradors, aquests no poden interferir en les decisions dels que siguin administradors. Art. 131 Codi de Comerç. Els socis poden pactar l'exclusió d'algun dels administradors.
- Amb pacte als estatuts de la constitució de la societat. Aquells socis que hagin rebut l'administració son considerats administradors estatutaris, i no podran ser privats del càrrec. Però si fan malament l'administració, els altre socis podran nomenar un co-administrador que participi en totes les accions que faci l'administració estatutari.
- **Prohibició de competència entre els socis.** Es la impossibilitat que tenen els socis col·lectius d'exercir una activitat comercial per compte propi i en competència directa amb la societat de la que formen part. Cal diferenciar la prohibició per:
- Socis Industrials: Art. 138 Codi de Comerç. Prohibeix a aquests socis exercir cap negoci o activitat econòmica per compte propi excepte que tinguin autorització expressa de la societat.
- Socis col·lectius. Dos duposits:
 - Que la societat tingui un objecte determinat, Art. 137 C.C. prohibeix que els socis col·lectius exerceixin una activitat igual a la que forma part de l'objecte social de la societat, però es pot dedicar a qualsevol altre negoci al qque hi hagi porhibició expressa de la societat.
 - Que la societat tingui un objecte indeterminat. Els socis col·lectius necesiten autorització expressa o tàcita per exercir un negoci propi, però la societat no podrà denegar l'autorització sino es demostrant un perjudici efectiu i manifest per ella.
- **Dret de informació.** El tenen tots els socis col·lectius i es manifesta en la possibilitat que tenen d'examinar l'estat d'administració i la comptabilitat de la societat Art. 133 C.Comerç.
- **Relacions Juridiques Externes.** Son aquelles que es produeixen entre els socis o la Societat i tercers persones que son externes a la societat. Son dues:
 - **La Representació de la Societat.** Nomes poden representar la societat els socis que hagin estat nomenats pel càrrec. Perque la Societat quedi obligada en els negocis i contractes que realitzin cal que aquests negocis i contractes siguin firmats per un soci que tingui la representació, i si estan firmats per un que no la té no obliguen a la societat.
 - Facultats dels representants. Estàn facultats per realitzar tots aquells actes necessaris per aconseguir el

compliment de l'objecte social de la Societat. Si s'excedeixen de la facultat (Art. 135 C.Comerç) hi han dos supòsits:

- Un no representant firma en nom de la Societat. El contracte queda nul.
- Un representant actua més enllà de les seves facultats. El contracte és vàlid en aquest cas però si el contracte dona beneficis seran per la societat, i si hi ha pèrdues, el soci que ha abusat haurà de indemnitzar els danys i perjudicis que hagi causat a la societat. A més a més la societat el podrà excloure de la susodicha.
- **El règim de Responsabilitat dels Socis col·lectius.** Responen de forma:
 - Subsidiaria, primer respon la societat, i en el cas que la societat no tingui béns llavors respondran els socis amb el seu patrimoni personal.
 - Personal, si la societat no té diners, responen els socis amb el seu patrimoni personal.
 - Ilimitada, responen amb els béns presents i futurs.
 - Solidaria, es pot anar per qualsevol dels socis per la quantitat del deute.
- **Alteracions Subjectives.** Es produeix quan:
 - S'introdueix un nou soci i marxa un altre. Es produeix per la venda de participacions. És necessari el consentiment de tots els socis.
 - Quan entra un sense que cap altre marxi. Requereix el consentiment de tots els socis col·lectius, requereix escriptura pública i s'ha d'inscriure en el registre mercantil.
 - Exclusió d'un o més socis.
 - Voluntaria. Un dels socis col·lectius denuncia al contracte de societat (demana la seva pròpia exclusió) se li concedirà sempre que la societat estigui constituïda per temps indefinit, però en cas de que la societat sigui per temps determinat caldrà justa causa. Un cop exclòs aquest soci s'haurà de liquidar parcialment la societat i se li haurà de concedir la quota de liquidació que li correspongui.
 - Forzosa. Quan els socis fan fora algun dels socis i només ho poden fer per les causes que estableix l'Art. 218 del C.Comerç:
 - El fet que un soci utilitzi diners o la firma de la societat per negocis propis.
 - Un soci interfereix en l'administració de la Societat sense ser administrador.
 - Un soci comet frau en contra de la societat i és un administrador. El frau s'entén que ha d'ésser en la comptabilitat de l'empresa.
 - Algun dels socis deixa d'ingressar la quantitat que s'hauria obligat en la constitució de la societat.
 - Algun soci fa la competència a la Societat sense poder-ho fer.
 - Un soci que s'hauria obligat a aportar treball deixa de fer-ho.
 - Per incomplir qualsevol altra obligació dels estatuts.
 - **Mort d'un dels socis.** La societat s'extingeix excepte que en els estatuts s'hagi pactat la continuació de la Societat amb els hereus del difunt.
- **Alteracions Objectives.** Quan es modifica la forma de la societat. Cal la unanimitat de tots els socis, que sigui en escriptura pública i que consti en Registre. Si canvien la forma de la Societat pot canviar el règim de responsabilitat dels socis, i la llei preveu que pels deutes anteriors a la modificació els socis sempre respondran de forma col·lectiva. Pels deutes posteriors a la modificació respondran segons la nova forma societària que adopti.
- **Extinció – Dissolució – Liquidació.** La extinció és un procés que inclou la liquidació, la dissolució i la cancel·lació registral.

- Dissolució. Es pot donar per les causes establertes als Art. 221, 222 i 224 del C.Comerç.
- Causes (Art. 221):
 - Compliment del termini
 - Compliment de l'objecte Social.
 - Fallida.
 - Perdua de tot el capital social.
- Causes (Art. 222):
 - Mort d'un dels socis excepte que s'hagi pactat al contrari.
 - Inhabilitació d'un soci gestor per administrar el seu propi patrimoni.
 - Fallida d'un dels socis.
- Causes (Art. 224):
 - Cas d'una societat colectiva constituïda per temps indefinit. Es produeix la dissolució per petició d'un dels socis excepte que els altres socis demostrin que tenia mala fé.
 - Liquidació, un cop resolta la societat sobre la liquidació que consisteix en pagar els deutes que tenia la societat, i repartir la quota de liquidació entre els socis.
 - Cancel·lació Registral, els liquidadors hauràn de presentar al registre mercantil la petició de cancel·lació de la societat, es un cop cancel·lada la societat que aquesta s'ha extingit totalment.

SOCIETAT COMANDITARIA SIMPLE

Es aquell a que està formada per socis col·lectius i socis comanditaris, que la seva denominació social la formarà de forma idèntica a la col·lectiva, es a dir, en el nom dels socis col·lectius o bé d'un soci. La denominació haurà d'acabar senyalant que es una societat comanditaria Simple. El Regim de responsabilitat d'aquestes societat serà diferenciada pels socis col·lectius i els socis comanditaris:

- Socis Col·lectius:
 - Subsidiaria
 - Personal (Solidaria o Ilimitada)
- Socis comanditaris:
 - Limitada a la aportació que s'havien obligat a fer.
- **Concepte, característiques, constitució (Art. 125 del Codi de Comerç).** Ha de constar:
 - Escriptura Pública.
 - Inscripció en el Registre.

Com a diferència amb la societat Col·lectiva, en l'escriptura de Constitució haurà de figurar obligatoriament el Règim de presa de decisions.

- **Estructura interna de la Societat.** poden aportar a la Societat, Diners, Bens, drets o treball. Al Soci que només porti treball se li coneix com a Soci Industrial.

- Els socis col·lectius han de seguir les normes de la Societat Col·lectiva.
- **Gestió de la Societat.** Els socis comanditaris no poden participar en la gestió de la societat i si ho fan serà una causa d'exclusió i a més hauràn d'indemnitzar els danys i perjudicis, i a més respondran com un soci col·lectiu.
- **Dret de informació.** Socis comanditaris tenen dret d'informació limitat. Només tenen dret a conèixer el balanç en el moment d'aprovació dels comptes anuals.
- **Relacions Jurídiques Externes.** Son aquelles que es produeixen entre els socis o la Societat i terceres persones que son externes a la societat.
 - Socis col·lectius, es l'establert per la societat.
 - Facultats dels representants. Estàn facultats per realitzar tots aquells actes necessaris per aconseguir el compliment de l'objecte social de la Societat. Si s'excedeixen de la facultat (Art. 135 C.Comerç) hi han dos supòsits:
 - Un no representant firma en nom de la Societat. El contracte queda nul.
 - Un representant actua més enllà de les seves facultats. El contracte es vàlid en aquest cas però si el contracte dona beneficis seràn per la societat, i si hi ha pèrdues, el soci que ha abusat haurà de indemnitzar els danys i perjudicis que hagi causat a la societat. A més a més la societat el podrà excloure de la susodicha.
 - **El règim de Responsabilitat dels Socis col·lectius.** Responen de forma:
 - Subsidiaria, primer respón la societat, i en el cas que la societat no tingui bens llavors respondran els socis amb el seu patrimoni personal.
 - Personal, si la societat no té diners, responen els socis amb el seu patrimoni personal.
 - Il·limitada, responen amb els bens presents i futurs.
 - Solidaria, es pot anar per qualsevol dels socis per la quantitat del deute.
 - **El règim de Responsabilitat dels socis Comanditaris.** Responen de forma limitada, excepte que permetin la inclusió del seu nom en la denominació social o que participin en l'administració de la Societat, llavors respondran de forma il·limitada.
- **Alteracions Subjectives.** Es produeix quan:
 - S'introdueix un nou soci i marxa un altre. Es produeix per la venda de participacions. Es necessari el consentiment de tots els socis.
 - Quan entra un sense que cap altre marxi. Requereix el consentiment de tots els socis col·lectius, requereix escriptura pública i s'ha d'inscriure en el registre mercantil.
 - Exclusió d'un o més socis.
 - Voluntaria. Un dels socis col·lectius denuncia al contracte de societat (demana la seva pròpia exclusió) se li concedirà sempre que la societat estigui constituïda per temps indefinit, però en cas de que la societat sigui per temps determinat caldrà justa causa. Un cop exclòs aquest soci s'haurà de liquidar parcialment la societat i se li haurà de concedir la quota de liquidació que li correspongui.
 - Forzosa. Quan els socis fan fora algun dels socis i només ho poden fer per les causes que estableix l'Art. 218 del C.Comerç:

- El fet que un soci utilitzi diners o la firma de la societat per negocis propis.
 - Un soci interfereix en l'administració de la Societat sense ser administrador.
 - Un soci comet frau en contra de la societat i es un administrador. El frau s'entén que ha d'esser en la comptabilitat de l'empresa.
 - Algún dels socis deixa d'ingressar la quantitat que s'hauria obligat en la constitució de la societat.
 - Algún soci fa la competència a la Societat sense poder-ho fer.
 - Un soci que s'hauria obligat a aportar treball deixa de fer-ho.
 - Per incomplir qualsevol altra obligació dels estatuts.
- **Mort d'un dels socis.** La societat s'extingeix excepte que en els estatuts s'hagi pactat la continuació de la Societat amb els hereus del difunt.
- **Alteracions Objectives.** Quan es modifica la forma de la societat. Cal la unanimitat de tots els socis, que sigui en escriptura pública i que consti en Registre. Si canvien la forma de la Societat pot canviar el règim de responsabilitat dels socis, i la llei preveu que pels deutes anteriors a la modificació els socis sempre respondran de forma col·lectiva. Pels deutes posteriors a la modificació respondran segons la nova forma societaria que adopti.
- **Extinció – Dissolució – Liquidació.** La extinció és un procés que inclou la liquidació, la dissolució i la cancel·lació registral.
- Dissolució. Es pot donar per les causes establertes als Art. 221, 222 i 224 del C.Comerç.
 - Causes (Art. 221):
 - Compliment del termini
 - Compliment de l'objecte Social.
 - Fallida d'un soci comanditari.
 - Pèrdua de tot el capital social.
 - Causes (Art. 222):
 - Mort d'un dels socis comanditaris.
 - Inhabilitació d'un soci comanditari gestor per administrar el seu propi patrimoni.
 - Fallida d'un dels socis.
 - Causes (Art. 224):
 - Cas d'una societat col·lectiva constituïda per temps indefinit. Es produeix la dissolució per petició d'un dels socis excepte que els altres socis demostrin que tenia mala fé.
 - Liquidació, un cop resolta la societat sobre la liquidació que consisteix en pagar els deutes que tenia la societat, i repartir la quota de liquidació entre els socis.
 - Cancel·lació Registral, els liquidadors hauran de presentar al registre mercantil la petició de cancel·lació de la societat, és un cop cancel·lada la societat que aquesta s'ha extingit totalment.

martes, 20 de abril de 1999

TEMA 11. LA SOCIETAT ANONIMA (I) CONSTITUCIÓ, CAPITAL I ACCIONS.

El primer pas per constituïr una Societat Anònima és que els socis decideixin un nom per la Societat. En base a aquest nom han de sol·licitar en el Registre Mercantil Central una certificació negativa de la denominació social.

El segon pas es realitzar les Aportacions Socials, en base a aquests es distribuïrà el volum d'accions entre els accionistes.

- Aportacions Dineraries. En el moment de constitució de la Societat els socis han d'acreditar que han realitzat efectivament l'aportació dineraria en una entitat bancaria. Hem de distingir entre Suscripció, la quantitat de capital social que l'accionista vol aportar a la Societat. El legislador permet que en el moment de constitució de la soietat es faci un desenvorsament parcial. La part de capital Social que queda per entregar es coneix amb el nom de dividend passius, i l'accionista afectat es coneix com accionista morós. Els dividend passius s'han de distingir dels dividend actius, que son els beneficis que obté la societat i acorda distribuïr entre els socis, però no està obligat a fer-ho.
- Aportacions no dineraries. Haurem de determinar el valor real, doncs determinarà el número d'accions que rebrà cada accionista. En el moment de constitució s'ha de portar un informe d'expert independent que valori l'inmoble.

El tercer pas es la redacció dels estatuts socials. El legislador ens imposa una serie de mencions obligatories:

- La denominació de la societat.
- Ha de constar l'objecte social que vé determinat per les activitats que l'integren.
- La durada de la Societat. Si no es diu res, es suposa que es una durada indefinida.
- La data en que començaràn les seves operacions.
- El domicili social, el lloc on el legislador suposa que es celebraran les juntes generals.
- El capital social, expressant la part de capital no desenhorsada i el plaç en que es pagaràn els dividend passius.
- El numero d'accions en que estigui dividit el capital socil, determinat si existeixen diferents classes d'accions. Al moment de constitució de la societat puc distribuïr als accionistes en diferents classes, però cada classe ha de tenir el mateix conjunt de dret.
- L'estructura de l'ordre de l'administració.
- La manera com es deliverarà i es prendrà els acord socials.

martes, 27 de abril de 1999

Junta General. Es celebra 1 vegada a l'any. Has d'estar representat i no es pot votar per correu. Reunió d'accionistes degudament convocada per deliverar i decidir sobre els assumptes socials que els hi son propis. Calen uns quorums mínims perque estigui validament constituïda. En 1ª convocatoria caldrà accionistes que tinguin com a mínim el 25% del capital social. En 2ª convocatoria qualsevol percentatge del capital social. Per determinats acords que es consideren mes importants l'Art. 103 demanarà un quorum mes alt. En 1ª un 50% i en 2ª un 25% del capital social. En segon lloc cal que la junta hagi estat previamente convocada, i per que estigui legalment convocada son els administradors que hauràn de publicar la convocatoria en el BORME (Boletin Oficial del Registro Mercantil) i en un diari de la provincia. Té la finalitat de deliverar i decidir sobre els assumptes que els hi son de interes propi i les decisions es prenen per la majoria dels presents que obliguen a la Societat i a tots els socis, tant si no hi estan d'acord com si no hi son presents.

- Competencia de la Junta General. Dos criteris:
- Criteri negatiu. No pot fer per Junta General.
 - No pot intervenir en l'administració i representació de la societat.
 - No pot prendre acord o decisions que vulnerin els estatuts.
 - No pot prendre acords que vulnerin les lleis
 - No pot prendre acords que vulnerin els drets dels accionistes.
 - No pot prendre acords que perjudiquin l'interes de la societat en favor d'un soci o una tercera persona.

- Criteri positiu. Ha de fer per Junta General.
- La censura de la gestió social i aportació de comptes i Balanços.
- Aprovar o autoritzar l'adquisició a títol oneros que realitzi la societat dins els dos primers anys d'existència i que tingui un valor superior al 10% del Capital.
- Aprovar o autoritzar l'adquisició d'accions pròpies.
- Es la única competent per modificar els estatuts.
- Nomenament i cesament dels Administradors i Auditors.
- Es l'encarregada de decidir l'acció de responsabilitat contra els administradors.
- Classes de Junes Generals. Tres possibilitats:
- Junta General Ordinaria. Es considera la que compleix dos requisits mínims.
 - Que se celebri dins dels 6 primers mesos de l'exercici social.
 - Que en aquesta Junta es deliveri sobre la gestió Social, l'aprovació o no dels comptes anuals i l'aplicació del resultat anual.
- Junta General Extraordinaria. Totes les altres.
- Junes Universals. Aquelles que, sense previa convocatòria, reuneixen el 100% del capital social.
- Convocatòria de la Junta. L'han de convocar els Administradors. També es pot convocar a Junta quan ho demanen els socis que tinguin el 5% del capital social. Cas que els Administradors obligats a convocar no ho facin, es pot fer una convocatòria Judicial. Per una Junta Ordinaria, qualsevol accionista pot demanar una convocatòria Judicial, i per una Junta Extraordinaria. L'haurà de demanar el 5% del capital social.
- Requisits de validesa de la Junta General
 - Que hagi estat legalment convocada
 - Que la Junta se celebri en la localitat del domicili de la societat.
 - Que hi existeixi el quorum necessari.
 - Que es formi la llista d'assistents.
 - Que estigui presidida la Junta pel president nomenat en els estatuts, o bé el president del consell d'administració.
- Assistència a la Junta General. Qui té dret a assistir-hi? Doncs tots els accionistes, però els estatuts poden exigir un mínim d'accions que no sigui mai superior al 1 per mil del capital social. Qui té la obligació d'assistir-hi? Doncs els administradors. Els directius Generals i altres alts càrrecs de la societat poden estar obligats si ho estableixen els estatuts. Si son accions al portador podrà assistir a la Junta si obté un certificat de dipòsit d'aquestes accions. Si son accions son nominatives caldrà certificat de la inscripció en el llibre d'accions. Si son accions per anotacions en compte cal que en el registre informàtic se li doni una certificació de que aquella persona es el titular de les anotacions en compte.

viernes, 30 de abril de 1999

Tot accionista amb dret d'assistència pot exercir el dret de veu, així co el dret de vot, excepte en el cas que s'hagin estipulat accions sense dret a vot regulades en Art. 90-92 de la llei de S.A.

- Prorroga de la Junta General. Art. 109 de la Llei de S.A. admet la possibilitat de que la Junta prorrogui les seves sessions durant un o mes dies consecutius. Amb independència del número de

sessions es redactarà una única acta. El president ha de tenir en compte que en les properes sessions s'aconsegueixin els quorums previstos per la llei, Art. 102 i 103 de la Llei de S.A. Una vegada celebrada la Junta General s'haurà d'admetre el vot pels accionistes assistents a la Junta General, i la Junta General adopta els acords per correu o per escrit. El legislador ens obliga a ser presents personalment o mitjançant representat. Una vegada celerada la votació s'aixeca acta de la Junta General redactada pel secretari de la Junta. En determinats censos, si els accionistes previament ho han sol·licitat, l'acta serà redactada per un notari, que es coneix com a Acta Notarial, i dona fé pública.

- **Impugnació dels Acords Socials.** Els acords presos en una Junta General poden ser impugnats via Judicial. El legislador distingeix entre els acords nuls i els acords acumulables. Es considera que un acord de Junta General es nul quan es contrari a la Llei de S.A., i es considera que un acord es acumulable quan va en contra dels Estatuts socials o lesiona en Benefici d'un o mes accionistes els interessos de la Societat. Pel legislador es nul els acords que vagin contra la llei. Exemple d'acord anul·lable que provoca lesió a la societat en benefici d'un o mes accionistes es la distribució de dividends.

Els Organs d'Administració.

- **Estructura.** Hi ha diferents formes d'organitzar l'administració de la societat:
 - Una administració única.
 - Varis administracions amb facultats solidaris.
 - Varis administradors amb facultats mancomunades (requereix la unanimitat de tots per poder actuar)
 - A través del consell d'administració format com a mínim per tres membres.
- **Nomenament dels administradors.** Correspon a la Junta General. Ara bé, hem de tenir en compte que l'origen d'administració ja ha estat constituït en l'escriptura de constitució de la Societat. Per ser nomenat administrador no es requereix la qualitat d'accionista. Els estatuts poden estipular aquesta condició, i també poden ampliar les condicions per ser nomenat administrador d'una societat. Poden ser administrador tant persones físiques com persones jurídiques. Art. 123 Llei S.A. estableix una serie de supòsits en que es prohibeix ser administrador a una serie de persones:
 - Els fallits (persones declarades en fallida) i els concursats no rehabilitats (en suspensió de pagaments)
 - No poden ser administradors els menors i els incapaços. Dintre del supòsit d'incapacitat s'inclou el supòsit de la prodigalitat, la persona que de manera provisional es incapaç de gestionar el seu patrimoni.
 - No poden ser els condemnats a penes que comportin la inhabilitació per l'exercici de càrrecs públics.
 - Les persones condemnades per greu incompliment de lleis o disposicions socials (laborals)
 - Les persones que estiguin impossibilitades per raó del seu càrrec.

Una vegada nomenats, els Administradors han d'acceptar el càrrec, en el moment de celebració de la Junta General o en un moment posterior. Es necessita la inscripció del nomenament en el Registre Mercantil. Els Administradors son nomenats com a màxim per un període de 5 anys. Poden ser reelegits per períodes d'igual durada.

- **Cessament.** Hi ha més causes determinades que provoquen el cessament dels Administradors d'una Societat:
 - Pel transcurs del temps.
 - Per la dissolució de la Societat.
 - Per acord de la Junta General. La Junta General pot en qualsevol moment destituir als Administradors encara que no consti a l'ordre del dia i sense necessitat de Justificació de la causa o el motiu.
 - Per la dimissió de l'administrador
 - Per la mort de l'administrador, si es persona física, o dissolució de la societat, si es persona jurídica.

- En els casos en que ho decideixi el Jutge segons l'Art. 6 de la llei de suspensió de pagaments.

El cessament ha de constar en el Registre Mercantil.

- **Remuneració dels Administradors.** Haurà d'esser fixada de gorma clara i precisa en els Estatuts Socials. Si no s'estipula, es presumeix que el càrrec es gratuït, si en els Estatuts no s'estableix el contrari, s'entén que la retribució es igual per tots.
- **Responsabilitat dels Administradors.** Art. 127 llei S.A. Els Administradors han de desenvolupar el seu càrrec amb la diligència d'un ordenat empresari i un representant lleial. Aquest es el paràmetre de conducta que es pot exigir a l'Administrador de la Societat. Art. 133 S.A. Estableix una responsabilitat solidària de tots els membres de l'administració que van realitzar l'acord o acte lesiu a menys que aprovin que desconexen el dany o l'acte o coneixent-lo van fer tot el possible per evitat el dany o al menys es van oposar expresament.

martes, 4 de mayo de 1999

- **El consell d'administradors.** Es un organ colegiat que actua mitjançant acords. Es necesiten reunir mitjançant sessions convocades pel president. Per que el consell quedi vàlidament constituït es necessària l'assistència de la meitat mes un dels seus components. Els acords del consell s'adoptaran sempre per majoria absoluta. Es possible que els acors del consell d'administració s'adoptin per escrit i sense sessió però cap conseller s'ha d'oposar a aquest procediment. Els acords del consell s'ha de redactar en una acta signada pel president i el seu secretari.
- **Impugnació dels acords.** Art. 143 llei S.A. quan estableix que els administradors poden adoptar els acords del consell als 30 dies de la seva adopció. Tanmateix també podràn impugnar als acords els accionistes que representin al menys el 5% del capital social.
- **Auditors de comptes.** Son l'organ de control de la Societat, ara bé, el legislador estableix l'auditoria de comptes de manera obligatoria per algunes societats, i la resta, el nomenament d'auditors, de comptes es purament facultatiu. Aquests casos estàn previstos en funció del volum de negoci de la Societat. Art. 203 llei S.A. A la pràctica, encara que el legislador hagi establert aquests criteris, casi totes les S,A, nomenen di per se un auditor de comptes. En els casos que l'Auditor de comptes sigui nomenat per la Junta ho serà per un periode de 3 a 9 anys. Si el seu nomenament ha estat sollicitat pel registrador mercantil només podrà realitzar la seva tasca per un exercici econòmic. Els Auditors de Comptes Art. 207 llei S.A. han de comprovar si els comptes anuals ofereixen l'imatge fidel del patrimoni i si concorda l'informe de gestió amb els comptes anuals de l'exercici.

LA S.A.: MODIFICACIÓ DELS ESTATUTS.

- **Requisits per adoptar una modificació estatutaria. Art. (144, 103 llei S.A.)**
- **Modificació dels estatuts i imposició de noves obligacions als socis.**
- **Modificació dels estatuts i classe d'accions**
- **Restriccions a la lliure transmisibilitat de les accions**
- **Substitució total de l'objecte social**
- **Canvi de domicili**
- **Augment de capital social**
- **Reducció del capital social**

viernes, 7 de mayo de 1999

- **Requisits per adoptar una modificació estatutaria. Art. (144, 103 llei S.A.)** Moltes variants: afegir, esborrar, canviar el redactat, etc. Per modificar es necesiten uns requisits especials:
- Es necessari que l'acord de modificació s'acordi per Junta General (Art. 144 llei S.A.) S'ha d'adoptar per quorum extraordinari (Art. 103 llei S.A.) Hi hán unes informacions Garanties pels socis que accedeixen a la

Junta:

- A la Convocatoria s'han d'expressar amb claredat els aspectes que s'han de modificar
- Els administradors han de formular un informe escrit que justifiqui la proposta
- Els accionistes tenen el dret d'examinar l'informe que facin els Administradors com quin es el text de la modificació que es proposa, anant al domicili social i demanant la informació o que te'ls enviïn (gratuitament) però el dret de la demanada d'informació ha de constar a la convocatòria.

Si no es compleixen algunes d'aquestes garanties, es una infracció de llei, i dona lloc a la nul·lilitat de l'acord de modificació d'estatuts. Una vegada adoptat l'acord, la modificació s'ha de elevar a escriptura pública i inscriure-ho al Registre Mercantil. Després s'ha d'inscriure al BORME (Boletín Oficial del Registro Mercantil) Algunes modificacions estatutaries s'han de publicar en diaris, en dos diaris de gran publicació en la província on la Societat té el seu domicili Social (Art. 150 llei S.A.) Es imprescindible per inscriure els acords al Registre Mercantil. Aquests acords son:

- El canvi de nom de la Societat.
 - El canvi de domicili social
 - La substitució o modificació de l'objecte social.
-
- **Modificació dels estatuts i imposició de noves obligacions als socis.** (Art. 145 llei S.A.) Es necessari el consentiment de tots els socis interessats, no només l'acord per majoria.
 - **Modificació dels estatuts i classe d'accions.** Si només es vol modificar una classe d'accions es necessiten dues majories (Art. 148 llei S.A.) cal una majoria general i una majoria dels afectats.
 - **Restriccions a la lliure transmissibilitat de les accions.** En una S.A. la transmissió de les accions es lliure. Però es poden establir restriccions, quan es fan els estatuts o en un moment posterior. En aquest últim cas s'han de dir dues coses: (Art. 146 llei S.A.)
 - Les modificacions han de complir els requisits dels Art. 63 o 65 de la llei S.A. Els accionistes que no votin a favor de l'acord no hi queden sotmesos durant 3 mesos, a partir de la publicació en el BORME.
 - Yo tambien me pregunto cual es la otra.
-
- **Substitució total de l'objecte social.** Els accionistes que no hagin votat a favor de l'acord poden separar-se de la societat (Dret de separació), és el dret que té l'accionista a que la Societat li compri les accions. Aquest dret apareix en varis casos, un d'ells és la substitució de l'objecte social. El dret de separació té la justificació en la possible falta d'interès que té l'accionista d'estar en una societat en que no hi té interès, s'ha de comunicar a la societat per escrit i en el termini d'un mes des de la publicació en el BORME. La determinació del preu l'acció es fa de 2 maneres:
 - Si cotitzen en Borsa el valor serà la cotització mitja ponderada del valor a l'últim trimestre.
 - Les que no cotitzen en Borsa la valoració, en cas de no acord entre empresa i accionista la farà un auditor de comptes. Una vegada determinat el valor es realitza la compra. La empresa pot amortitzar-les i reduir capital, o l'empresa mateixa les pot comprar.
-
- **Canvi de domicili.** Art. 149 llei S.A. 3 supòsits:
 - Trasllat del domicili dins del mateix terme municipal. En aquest cas no cal acord de la Junta, ho poden fer els administradors.
 - Trasllat fora del municipi però dintre del territori nacional, segueix el règim general de les modificacions estatutaries.
 - Trasllat del domicili social al estranger.

- **Augment de capital social.** Implica una modificació dels estatut, i com tota modificació estatutaria s'han de complir amb els articles 144 i 103, la gran diferencia entre l'augment i la reducció de Capital Social, es que l'acord d'augment pot ser adoptat per l'organ d'administració. En canvi la reducció es competència exclusiva de la Junta General.

- Modalitats d'augment de Capital Social.

- Augment de Capital social mitjançant aportacions dineraries. En aquest supòsit la contravalua consisteix en noves portacions dineraries, dels antics o actuals accionistes o per persones externes a la Societat o Augment de Capital Social amb càrrec de aportacions no dineraries.
 - Augment de Capital Social amb càrrec d'aportacions no dineraries. En aquest supòsit i al igual que succeeix en le moment de constitució de la Societat segons l'Art. 38 s'exigeix un informe d'expert independent per valorar de les aportacions no dineraries.
 - Augment de Capital Social per compensació de credits. En aquest supòsit s'exigeix que al menys un 25% dels credits a compensar siguin líquids, vençuts i exigibles i que el venciment dels restants no sigui superior als 5 anys. En la convocatòria s'ha d'especificar que està a disposició de l'accionista un informe d'un auditor de comptes en el qual es verifica l'autenticitat.
 - Augment de Capital Social amb càrrec a Fons propis. Aquest augment es realitza mitjançant simples modificacions comptables de les diferents partides del passiu, exemple, la Reserve Legal es la part que excedeixi del 10% del Capital Social o els Beneficis d'exercicis anteriors o bé reserves disponibles.
 - Dret de subscripció preferent (Art. 48) consisteix en subscriure un número de noves accions proporcionals al valor de les accions que es tinguin. Aquest dret pot ser suprimit total o parcialment per acord de la Junta General en base a un perjudici a un interes social. La doctrina ha criticat que no hi hà una llista tancada de coses que pugui perjudicar l'interes social. L'accionista minoritari l'únic que podria fer es demanar la impugnació de l'acord.
- **Reducció del capital social.** Art. 163 a 170. Al igual que l'augment, com que es modifica la xifra de capital hem de complir amb els requisits de l'Art. 144 i 103. Aquest acord haurà de ser publicat en el BORME i en 2 diaris de gran difusió on la societat tingui el seu domicili social.
- Reducció de Capital per perdues. Té caracter obligatori, quan la perdua hagi disminuït el patrimoni social per sota de les 2/3 parts de la xifra del capital social i hagi passat un exercici econòmic sense haver-se recuperat aquesta xifra. Si no assolim aquest límit la reducció de Capital Social té caracter voluntari. La llei de Societats Anònimes diu que hi hà necessitat de garantir la igualtat entre tots els accionistes entre tots els accionistes i la reducció haurà d'afectar a totes les accions en proporció al seu valor. Hem de respectar els privilegis establerts entre els accionistes. Exemple, les accions sense dret a vot son les últimes ofertades.
 - Reducció de capital a zero o per sota de la xifra mínima legal. Art. 169 que l'acord de reducció de capital a zero o per sota de la minima legal només podrà adoptar-se quan simultaniament s'acordi la transformació de la Societat a la xifra mínima, 10.000.000 ptes. Amb aquesta operació s'evita la dissolució de la societat.

viernes, 14 de mayo de 1999

- Reducció del Capital Social mitjançant l'adquisició d'accions pròpies.
- Reducció del Capital Social per condonació dels dividends passius o devolució d'aportacions socials.

DRET D'OPOSICIÓ DELS CREDITORS. A l'execució d'un acord . En una reducció de Capital Social els creditors tenen dret a oposar-se a l'execució de l'acord de reducció de capital social. No tots els creditors poden oposar-se a aquesta execució, no mes els que no tinguin garantia dels credits no vençuts. Per la societat, davant d'una oposició donaràn una garantia dels credits mitjançant fiança en una entitat de credit per la totalitat de l'import. Els creditors mai podràn oposar-se a determinades modalitats de reducció de Capital

Social:

- Si redueix el Capital Social per perdues.
- Si una reducció de Capital Social per constituir o incrementar la Reserva Legal.
- Quan la reducció de Capital social es realitza amb càrrec a Beneficis o reserves lliures.

LA S.A.: CAUSES DE DISOLUCIÓ DE LA SOCIETAT (Art. 260 Llei S.A.)

- **Per acord de la Junta General (Art. 103 Llei S.A.)**
- **Pel compliment del termini legal previst en els estatuts socials (Art. 9 llei S.A.)**
- **Conclusió de l'objecte.**
- **Imposibilitat manifesta de realitzar el Fin Social**
- **Paralització dels Òrgans Socials.**
- **Reducció del Capital Social per sota del mínim legal (Art. 4 llei S.A.)**
- **Per la fusió o escisió.**
- **Fallida de la Societat.**
- **Causes estatutàries (autonomia estatutària)**

Les causes de dissolució estan previstes en l'Art. 260 de la Llei de S.A., però es permet l'introducció de noves causes de dissolució estatutària i a més hi ha 2 supòsits en que també es pot produir la dissolució de la societat.

- Societat en formació
- Societats que no haguessin adequat la xifra de Capital Social als 10.000.000 de pts
- **Per acord de la Junta General (Art. 103 Llei S.A.).** Perque la Societat pugui adoptar un acord de dissolució es necessari que es compleixi amb els quorums de presència previstos en l'Art. 103 de la llei de S.A. Una vegada adoptat l'acord en la mateixa Junta s'hauràn de designar els liquidadors de la societat (els administradors passen a ser liquidadors)
- **Pel compliment del termini legal previst en els estatuts socials (Art. 9 llei S.A.).** Aquesta causa opera automàticament, es a dir, que si l'Art. 9 s'ha estipulat que la societat tingui una durada determinada es provoca la seva dissolució automàtica.
- **Conclusió de l'objecte.** Quan la societat hagi finalitzat l'objecte Social es provoca la dissolució de la societat. Ara bé, podem adoptar un acord de substitució de l'objecte social. Aleshores entra en funcionament el dret de separació, i si algú es separa hi ha una reducció de Capital Social per devolució d'aportacions.
- **Imposibilitat manifesta de realitzar el Fin Social.** Aquesta causa abarca tots els supòsits en que per mes raons o altres sigui impossible la realització de la finalitat social, ara bé, aqueata imposibilitat ha d'esser clara i definitiva seguint indiferent si la imposibilitat es originària o sobrevinguda. No opera automàticament, la Junta ho ha d'acordar.
- **Paralització dels Òrgans Socials.** Està regulada pel legislador perque es considera que la paralització dels òrgans socials fa impossible el funcionament de la societat.
- **Reducció del Capital Social per sota del mínim legal (Art. 4 llei S.A.).** Es provoca la dissolució automàtica de la societat.
- **Per la fusió o escisió.** Art. 233 a 251 de la Llei de S.A.
- **Fallida de la Societat.** Ens remetim a l'últim tema.
- **Causes estatutàries (autonomia estatutària).** Art. 260.1.7 llei S.A. regula la possibilitat d'establir altres causes de dissolució. Ara bé aquestes noves causes de dissolució no poden anar en contra dels principis configuradors de la S.A. Si estan davant d'una causa de dissolució, el administrador ha de convocar la Junta General, sinó en els casos en que la dissolució no es automàtica tenen l'obligació de sol·licitat de dissolució Judicial. Si els administradors no convoquen pots demanar-li responsabilitat, ja que els Administradors tenen responsabilitat solidària. Perque l'acord de dissolució produeixi tots els seus efectes ha de publicar-se

en el BORME a partir del qual entra en funcionament el període de liquidació. La liquidació de la Societat (Art. 266 a 281 llei S.A.) Art. 266. La liquidació acaba en un període mes o menys llarg en el qual s'han de realitzar tota una sèrie d'operacions societaries que concluiràn a l'extinció de la societat. Es requisit previ la dissolució de la societat, per tant ambdues institucions (dissolució i liquidació) son complementaries i a la vegada succesives en el temps. En el regim de liquidació té caracter imperatiu i per tant els estatuts no es poden modificar. El període de liquidació comença en el mateix moment en que es produeix la dissolució de la societat i finalitza en el moment de la cancel·lació en el règim de la societat. Aquest període de liquidació no està sotmès a un plaç determinat. En la liquidació distingirem dues formes:

- Comença amb el cessament dels Administradors i nomenament dels liquidadors. Aquests liquidadors tenen com a funció el cobrament dels credits, la satisfacció dels deutes socials i la formació d'una massa patrimonial que es pugui repartir entre els socis.
- Fase divisoria i extintiva. Els liquidadors redactaràn un Balanç Final que permeti calcular la quota de correspon a cada accionista. Determinada la quota es repartirà entre el accionistes i es sol·licitarà per part dels liquidadors la cancel·lació de la societat en el Registre Mercantil on la societat tingui el seu domicili social.

TEMA 13. SOCIETAT LIMITADA.

Característiques. Regulació Llei 2/1995 de 23 de març 129 articles.

- La Societat Limitada es un tipus de Societat tancada. Pocs socis i dificil transmissió de participacions, en la qual es reconeix una amplia autonomia de la societat.
- La Societat Limitada es una societat capitalista en la qual els socis no responen personalment del deute social, sino només fins al limit de la seva aportació.
- La S.L. té necessàriament finalitat lucrativa.
- El seu Capital Social no podrà ser inferior a 500.000 pts. i des del seu origen aquest capital ha d'estar totalment desenvorsat.
- La denominació no pot ser identica a una altra Societat de Responsabilitat Limitada preexistent i en tot cas la denominació es completarà amb la indicació S.L.
- Les participacions no tindran caracter de valors, no podran estar representades per títols o anotacions en compte ni anomenar-se accions.

Organs de la Societat: La Junta General.

- **Competències.** Art. 44 ens delimita els catàleg de la Junta General.
 - Censura de la Gestió Social.
 - L'aprovació dels comptes anuals.
 - L'aplicació del resultat.
 - El nomenament o cessament dels administradors i en el seu cas dels liquidadors i en el seu cas dels auditors de comptes.
 - La Junta General pot adoptar un acord d'exercici de responsabilitats. L'autorització dels administradors per dedicar-se al mateix genere o activitat de l'empresa, però la Junta General pot donar-li autorització per fer-ho.
 - Qualsevol tipus de Modificació Estatutaria.
 - Modificacions estructurals.
 - La dissolució de la Societat.

A mes hi han altres articles de la Societat Limitada els quals ens determinen que ha d'haver-hi un acord de la Junta General.

- L'atorgament de crèdits a socis i administradors.
 - La possibilitat d'excloure el dret de preferència.
 - L'autorització per transmetre les participacions Socials.
- **Classes de Junes Generals.** En l'anònima es distingeix entre Junta General Ordinària i Junta General Extraordinària. Aquesta distinció no tenia raó d'esser perquè en els dos tipus de Junes es podien decidir qualsevol tipus d'acord. Segons l'Art. 43 s'exigeix que els socis estiguin reunits físicament o bé per representant en la sessió. Evita l'adopció d'acords per correu.
 - **Junta Universal.** A més d'aquesta Junta General es regula la Junta Universal que ha de complir expressament amb els requisits de l'Art. 48 que és idèntic al Art. 99 de la Llei de Societats Anònimes.
 - **Convocatoria. Qui convoca?** Els administradors, els liquidadors o l'òrgan Judicial.
 - **Convocatoria. On es convoca?** En el BORME i en un dels diaris de major circulació en la província a on la Societat té el domicili Social. És possible preveure en els estatuts socials un sistema de convocatòria alternatiu, i la comunicació individual als socis de la convocatòria, ara bé, ha d'esser un sistema per escrit i que asseguri la recepció.
 - **Assistència.** El legislador, en la Societat Limitada no ha previst un llistat dels drets mínims dels socis, Art. 49 ens regula aquest dret mínim en la qual no es pot limitar en els estatuts. En el cas dels Administradors, la Societat Anònima obliga a aquests a assistir a la Junta General. La Limitada no preveu aquesta obligació, però es presumeix que tenen la obligació d'assistir-hi. En quant a l'assistència de terceres persones que no són socis, el president té la facultat discrecional d'admetre a terceres persones en la Junta General. Ara bé, la Junta pot revocar aquesta autorització.
 - **Representació.** Els estatuts socials no poden suprimir aquest dret ni limitar el poder de representació a persones determinades. Hem d'esser lliures a l'hora d'escollir el nostre representant. Ha d'esser atorgada per escrit i amb poder especial en cada Junta. S'ha d'atorgar de manera individual i per la totalitat de les participacions, no és possible l'assistència mixta. La representació és sempre revocable i l'assistència a la Junta del Representant es considera una revocació tàcita.

jueves, 21 de mayo de 1999

- **Quorum d'assistència.** Està implícit (Art. 53 LSRL) dintre de la majoria necessària per adoptar un acord en una S.L. Varia segons sigui l'acord que s'hagi de prendre.
 - Majoria General, els acords s'adopten per la majoria dels vots vàlidament emesos sempre que siguin al menys una tercera part dels vots corresponents a les participacions en que es divideix el capital social.
 - Majoria Especial I, S'ha de donar pels acords de augment de capital, reducció de capital i altres modificacions estatutàries. Per adoptar aquest acord es requereix més de la meitat dels vots corresponent a les participacions en que es divideixi el Capital Social.
 - Majoria Especial II, afecta als acords de modificacions estructurals (transformació, escisió, fusió), supressió del dret de preferència, exclusió de socis. Aquests acords s'han d'adoptar pel vot favorable de dos terços dels vots corresponents a les participacions en que es divideixi el capital. En els estatuts es pot elevar la majoria, sense arribar a la unanimitat. A més en els estatuts poden establir que a més de majoria de capital hi hagi una majoria de socis.
- **Mesa de la Junta.** Lo mimmo que en la S.A.
- **Dret d'informació.** Molt semblant al de la S.A.
- **Acta de la Junta.** Segueix les mateixes normes que la S.A.
- **Impugnació d'acords de la Junta.** Lo mimmo que en la S.A.
- **Conflicte d'interessos.** (Art. 52 LSL) Hi ha determinades situacions en les quals el soci, sense estar sancionat, no pot votar. Són situacions en les que el soci té un interès contraposat al de la Societat.
 - No pot votar quan s'hagi d'adoptar un acord que l'autoritzi a transmetre les participacions de que sigui

titular.

- No pot votar quan es vulgui adoptar un acord per excloure el soci.
- Quan s'hagi de dispensar l'administrador de la prohibició de competència (no es pot dedicar a la mateixa activitat a que es dedica la Societat)
- Quan es vulgui alliberar al soci d'una obligació que té establerta o quan se li concedeixi un dret especial.

La participació del soci es descompte del capital per calcular les majories.

Els Òrgans d'Administració. Influit per la S.A.

- **Diferents maneres d'organitzar l'administració.** Art. 57 LSL

- Administrador únic, lo mimmo que S.A.
- Diversos administradors actuant de forma solidaria. Cadascú pot representar per si sola la societat.
- Dos o mes administradors que actuïn de forma conjunta.
- Consell d'administració. Mínim de 3 membres i màxim de 12.

Es pot definir als estatuts, o si els estatuts no diuen res es deixa a la Junta General. A la S.A. ens hem de decantar per quina manera d'administració volum i posar-la als estatuts. A la S.L. podem establir diverses alternatives perquè la Junta General triï la que mes convingui.

- **Nomenament dels administradors.** Els nomena la Junta General i els nomena sempre la Junta General. La Facultat exclusiva de la Junta General (Art. 45 apt. 4) que es una previsió pel cas en que ens quedem sense administració. Qualsevol dels socis pot anar al jutge i sol·licitar que es convoqui la Junta es preveu que es puguin nomenar administrador suplent. Requisits per se administrador:

- No es necessari ser soci excepte que s'estableixi als estatuts.
- Prohibicions: Iguals als de la S.A.
- El nomenament d'un administrador ha d'esser acceptat i s'ha de inscriure al Registre Mercantil.

- **Representació de la Societat.** La representació externa depen del sistema d'administració que tinguem. Tenim les mateixes normes que en la S.A. Si son diversos Administradors solidaris la representació s'atribueix a cadascún d'ells. De cares a tercers no es pot limitar la capacitat per celebrar contractes. Si son diversos administradors conjunts o mancomunats, la representació es farà per al menys dos d'ells. En el cas del consell d'administració, la representació correspon al consell, que actua colegiadament (les decisions les pren per majoria) Retribució dels administradors, per principi, la llei presumeix que l'exercici del càrrec es gratuït. Si en els estatuts no es diu res el càrrec es gratuït. Sistemes de remuneració. Tres tipus:

- L'administració cobra d'acord als Beneficis de la Societat. Com a màxim, la participació de l'administració en els Beneficis no pot ser mai superior al 10% dels beneficis repartibles entre els Socis. Aquesta quantitat s'ha de posar en els estatuts.
- La retribució pot venir fixada per la Junta General.
- Una part fixa i una part segons els Beneficis. Fixada per la Junta General.
- **La prohibició de competència.** Els administradors no es poden dedicar ni per compte propi ni per compte aliena al mateix tipus (o similar) d'activitat a que es dediqui la societat, excepte si la Societat ho autoritzi. Si fà la competència sense estar autoritzat, qualsevol soci pot demanar al soci que cesi l'administrador.
- **Finalització del càrrec.** Les mateixes de la S.A. Entre d'altres:

- La separació del càrrec, els socis es cansen de tu i et fan fora. Ha d'esser acordada per la Junta General. L'acord pot ser adoptat encara que no consti a l'ordre del dia. Per evitar maniobres fraudulentament s'estableix que els estatuts no poden exigir per l'acord de separació una majoria que sigui superior a 2/3 de les participacions dels vots corresponent a les participacions en que es divideix el capital social.
- **Responsabilitat dels Administradors.** La responsabilitat dels Administradors es regeix pel que diu la L.S.A., amb una norma especial: qui decideix la responsabilitat dels administradors? Doncs els Socis. Aquest acord de la Junta sempre s'adoptarà per majoria ordinària. Els estatuts no el poden modificar.

martes, 25 de mayo de 1999

Art. 70 LSL. Regula la impugnació dels acords del consell d'administració. L'art. 70 de la LSL es copia literal de l'art. 143 de la llei de S.A. ara bé amb una matització important en el sentit de que en la S.L. no es permet la impugnació de les comissions executives o delegades.

- **Regim de la Quota Social. Transmissió de les participacions.** La participació social té un règim específic de transmissió. La transmissió es distingeix en tres modalitats diferents:
 - Transmissió voluntària inter-vivos. Es pot transmetre les participacions entre els socis a favor del conjuge, ascendents, descendents o societats que pertanyin al mateix grup. Es pot restringir aquesta transmissió en els estatuts socials. Si un soci de la limitada vol transmetre a un tercer es requereix acord de la Junta General perquè en aquesta Junta General s'atorga la possibilitat de que els socis puguin adquirir en preferència aquestes participacions. Si hi ha més d'un soci que vulgui adquirir les participacions es distribuiràn a prorrata (proporcionalment) entre ells. Si no hi ha cap soci interessat aleshores el soci que vulgui transmetre les participacions es lliure de transmetre-les a un tercer.
 - Transmissió Forzosa (embarg Judicial). L'embarg ha d'esser notificat a la Societat que l'anotà en el Llibre Registre dels socis. En tant que no es porti a terme l'adjudicació final els socis, i en el cas que s'hagi pactat en els estatuts socials, la societat podrà subrogar-se (posar-se en la pell) del creditor mitjançant l'acceptació de totes les condicions de la subasta, i la consignació de l'import (pagant el mateix preu)
 - Transmissió Mortis-Causa. Si un soci palma el succeiràn les persones designades en l'herència. En els estatuts socials es pot preveure un dret d'adquisició preferent en favor dels antics socis, com a màxim es pot pactar que sigui de tres mesos.
- **Modificació dels Estatuts Socials.** Organ competent per modificar correspon a la Junta General la modificació dels estatuts socials (Art. 44 lletra D) Art. 71 Els socis en qualsevol modificació estatutària tenen dret a examinar el text íntegre de la modificació en el domicili social. En l'anònima ha de fer constar en la convocatòria aquest dret d'informació, en la limitada no és obligatori.
- Majoria Requerida per adoptar una modificació estatutària. La llei de S.R.L. estableix que és necessari que voti a favor de l'acord al menys la meitat dels vots corresponents a les participacions en que es divideix el capital social En els estatuts es pot preveure una majoria més qualificada sense que es pugui arribar a la unanimitat.
- Suposits especials de modificacions estatutàries.
 - En cas de que la modificació impliqui noves obligacions dels socis. *Exemple: imposició d'una prestació accésoria. Si hi ha algun canvi en els seus drets, es requereix el consentiment dels interessats per que s'aprovi la modificació.*
 - Si es volen incorporar noves causes de separació o exclusió serà necessari el consentiment dels socis.
 - L'acord de la societat de traslladar el domicili a l'estranger només podrà adoptar-se quan hi hagi un conveni internacional vigent a Espanya que ho permeti.

- **La formalització de l'acord.** Escriptura pública i inscripció en Registre Mercantil i es publicarà en el BORME.

- **Augment de Capital.**

- Augment de capital Social amb càrrec a aportacions dineraries.
- Augment de capital Social amb càrrec a aportacions no dineraries.
- Per compensació de credits
- Augment de Capital Social amb càrrec a reserves.

Un augment de capital Social es pot comptabilitzar elevat el valor nominal de les participacions o bé creant-ne de noves. Només en aquesta segona modalitat entren en funcionament el dret de preferència, Art. 75 LSL. El dret de preferència implica que el soci pot adquirir un número de participacions proporcional a les que poseeix i, igual que amb el Dret de Suscripció preferent es pot escloure total o parcialment per acord de la Junta General. La causa perquè es pugui excloure el dret de preferència es que provoqui una pujada

- **Reducció de Capital.** 4 modalitats:

- La reducció de Capital Social per la restitució d'aportacions als socis.
- Reducció de Capital Social per compensar perdues.
- Reducció de Capital Social en els supòsits de separació o exclusió.
- És l'operació reducció i augment de Capital Social simultànies el que es coneix com operació acordeon.

- **Separació.** Art. 95 LSL. Estableix causes legals de separació.

- Substitució Objecte Social.
- Pel trasllat de domicili a l'extranger.
- Modificació del règim de la transmissió de participacions.
- Per l'acord de prorroga o reactivació de la Societat.
- Transformació de la Societat.
- Creació, modificació o extinció de les prestacions accessòries.
- Amb el consentiment de tots els socis es poden incorporar noves causes de separació.

- **Exclusió.** La societat pot excloure un soci, en un acord pres en Junta General, en 3 casos direrents:

- Si incompleix una obligació de realitzar una prestació accesoría.
- Es pot excloure un soci administrador que hagi infringit la prohibició de competència.
- Es pot excloure un Soci Administrador que hagi estat condemnat per sentència ferma per infracció a la Llei de S.L. o als Estatuts Socials.

En l'acord de la Junta, el soci afectat no pot votar.

- **Valoració de les participacions.** Art. 100 LSL. S'intenta arribar a un acord entre les parts, i si no és possible haurà de fer la valoració un expert independent.

- **Dissolució i liquidació.** Art. 104 Causes

- Pel compliment del termini fixat als estatuts Socials.
- Per acords de la Junta General.
- Per manca de l'activitat que constitueixi l'objecte social durant 3 anys consecutius.
- Per la finalització de l'objecte Social.

- Per la impossibilitat manifesta de realitzar la finalitat social.
- Per la paralització dels òrgans socials.
- Per reducció de capital Social per sota del mínim legal.
- Per qualsevol altra causa establerta en els estatuts socials.

Des del moment de la dissolució fins que finalitzi el període de liquidació, la societat conserva la seva personalitat jurídica. (Art 120) Els liquidadors no podran satisfer als socis la quota de liquidació sense haver pagat prèviament als creditors.

LA SOCIETAT DE RESPONSABILITAT LIMITADA UNIPERSONAL. Un únic soci, tant de manera originària, com de manera sobrevinguda, és a dir, que els socis venen seves participacions a un dels socis (Art 125 a 129 LSL)

TEMA 15. TÍTOLS VALORS.

El títol valor és un document essencialment transmissible, necessari per exercitar el dret en ell contingut.

• **Característiques.**

- El dret incorporat amb els seus límits i modalitats depèn de com estigui redactat el títol.
- El dret que s'incorpora és amb freqüència un dret de crèdit que comporta una prestació dinerària.
- El dret incorporat és autònom, en el sentit de que quan es transmet el títol, el nou adquirent adquireix la totalitat dels drets amb independència de les relacions que hagin pogut tenir els anteriors titulars.

• **Classificacions.**

- Els títols valors es classifiquen en Títols valors constitutius (El propi document crea un nou dret) o Títols valors declaratius (el document no crea un dret)
- Títols valors Emesos en sèrie o Emesos individualment.
- Títols nominatius a l'ordre o al portador.
- Títols canviaris de participació o de tradició.

TEMA 16. LA LLETRA DE CANVI.

Lliurador. Persona que realitza la prestació dinerària i qui redacta la lletra (Creditor)

Lliurat. Creditor.

Es fàcilment transmissible entre les parts. El lliurador pot transmetre-la a d'altres persones. Llavors el lliurador es converteix en endosant, i la persona a qui li dona la lletra és el endosatari. La obligació de la prestació dinerària es pot garantir mitjançant l'aval. Si no paga l'obligat principal, paga l'avalista.

- **Requisits de la lletra de canvi.** Estàn continguts en Art. 2 de la llei Canviària i del xec, que és la llei 19/1985 de 16 de Juliol. Aquesta llei regula la lletra de Canvi i el xec. Requisits a fer constar a la Lletra de Canvi:

- Denominació de lletra de canvi insertada en el mateix títol valor.
- Mandat pur i simple de pagar una suma determinada en pesetes o de moneda estrangera convertible admesa a cotització oficial.
- La persona, el nom de la persona que ha de pagar, anomenat lliurat. La adreça del lliurat és essencial per conèixer la persona a qui s'ha de portar la lletra per la seva acceptació. Només es convertirà en obligat canviari principal quan accepti la lletra de canvi. El lliurat pot ser designat pel seu nom i cognoms, però

també per característiques que permetin la seva individualització. Es possible que hi hagi més d'un lliurat en una mateixa lletra.

- La indicació del seu venciment, es a dir, quan s'ha de pagar la lletra de canvi.
 - El lloc on ha d'efectuar-se el pagament.
 - El nom de la persona a la qual se li ha de pagar la lletra de canvi.
 - La data de lliurament de la lletra de canvi.
 - Lloc on s'emet la lletra de canvi.
 - La signatura del que emet la lletra, que es l'anomenat lliurador.
- **Acceptació de la lletra de canvi.** Es una declaració incondicionada del lliurat, continguda en la lletra de canvi per la qual el lliurat assumeix la obligació de pagar la lletra al seu venciment. Per tant, el lliurat, al acceptar la lletra, es converteix en acceptant i en l'obligat canviari principal. El lliurat pot o no acceptar la lletra. La conseqüència d'això es que si el lliurat no accepta la lletra, el tenidor de la lletra en el venciment d'aquesta pot dirigir-se directament contra el lliurador i tots els endosants.
 - **Endos.** Declaració escrita a la lletra de canvi i suscrita pel tenidor que es l'endosant. Declaració que comporta la transmissió de la lletra a una altra persona anomenada endosatari que adquireix tots els drets resultants de la lletra de canvi. (Art. 17 Llei Canviaria i del Xec). L'endos produeix tres classes d'efectes:
- L'endosatari que poseeix el títol es considera poseïdor legítim de la lletra de canvi. (Art. 19)
 - L'endos produeix la transmissió de tots els drets resultants de la lletra de canvi.
 - Efecte de garantia, en el sentit de que l'endosatari respón davant dels tenidors futurs de la lletra, de l'acceptació d'aquesta i del seu pagament.

- **L'aval.** Es una declaració canviaria que té per finalitat garantir el pagament de la lletra (Art 35).

- **Elements personals**

- Avalista. Pot ser un tercer o bé un firmant de la lletra de canvi.
- Avalat. En la declaració canviaria de l'aval s'ha d'expressar quí dels obligats canviaris es l'avalat. En manca d'indicació expresa l'Art. 36 determina que l'aval es va realitzar per l'acceptant.

- **Responsabilitat de l'avalista**

- Avalista com a obligat directe. L'avalista de l'acceptant resulta l'obligat directe del pagament de la lletra, de manera que si en el seu venciment l'acceptant no paga la lletra ho haurà de fer l'avalista. Per això l'Art. 49 determina que el tenidor de la lletra té acció directa contra tots dos.
- Avalista com a obligat via de regrés. L'avalista assegura el compliment de la obligació al lliurador o a qualsevol dels endosants. En aquest cas el tenidor de la lletra, acreditant la manca de pagament podrà dirigir-se via regres contra l'avalista.

TEMA 17. LA LLETRA DE CANVI (II) VENCIMENT, PAGAMENT I EXEPCIONS CANVIARIES.

- **El venciment.** La data de venciment ha de quedar reflexada en la lletra de canvi com un dels requisits essencials, i el venciment ha de contenir una serie de requisits:
- Ha de ser un venciment únic.
 - Ha de ser cert.
 - Ha de ser possible.
 - Alhora de redactar la data haurem d'escollir alguna d'aquestes 4 modalitats:
- Una data fixa.

- Un plaç comptat desde una data determinada
 - A la vista
 - Un plaç comptat desde la seva vista.
- **Presentació de la lletra al pagament.** Ha d'efectuar-se per iniciativa del tenidor del títol. La presentació ha d'efectuar-se al lliurat com a deutor principal i aquesta presentació ha d'efectuar-se també en el lloc determinat a la lletra de canvi. Si no ha quedat determinat aquest lloc en la lletra de canvi s'entendrà que la presentació ha de realitzar-se en el domicili del lliurat.
 - **Pagament (prova i efectes).** La lletra conté l'ordre de pagar una suma determinada de diners de manera que presentada la lletra el pagament ha de realitzar-se el dia del seu venciment o en els dos dies hàbils següents (Art. 43) Si no es paga de manera voluntaria, aleshores entren en funcionament les possibles accions que puguin exercitar el tenidor de la lletra.
 - Prova de pagament. La simple posició de la lletra després del venciment ens serveix de prova del pagament del títol (Art. 45)
 - Efectes. El pagament ordinari de la lletra de canvi per part del lliurat, tant si ha acceptat la lletra com si no extingeix totes les obligacions canviaries. Si paga el lliurador s'extingeixen totes les obligacions de tots els endosants i els possibles avalistes.
 - **Accions canviaries i extracanviaries.**
 - Acció directa. Contra l'acceptat i els seus avalistes.
 - Acció de regrés contra els deures obligats canviaris.
 - **Excepcions canviaries.**
 - Inexistència o manca de validesa de la declaració canviaria.
 - La manca de formalitats necessàries en la lletra de canvi.
 - La extinció del credit canviari.
 - **Excepcions Extracanviaries.**
 - Acció causal (Relació Jurídica Subjacent) i Acció d'enriquiment injust. Si no hem aconseguit cap resultat i acreditant que una persona s'ha enriquit injustament podem...

TEMA 18. EL XEC.

- **Concepte.** Document que conté un ordre incondicionada del seu lliurador a un banc de pagar a la vista una suma determinada de diners. La regulació està conginguda en el títol 2on. De la llei de Lletres de Canvi i Xec. Un xec ha de contenir per la seva validesa els següents requisits.
 - Denominació del xec inclosa en el mateix títol.
 - Mandat pur i simple de pagar una suma determinada en pesetes o moneda estrangera convertible.
 - Nom del que ha de pagar (lliurat) que necessàriament ha d'esser un banc.
 - Lloc de pagament
 - Data d'emissió del xec.
 - Firma del que emet el xec anomenat lliurador.

TEMA 19. CARACTERISTIQUES ESENCIALS DELS CONTRACTES MERCANTILS.

TEMA 20. OPERACIONS ACTIVES I PASIVES BANCARIES.

Els contractes bancaris es poden dividir en dos grups:

- Contractes Passius. Son aquells els quals el banc reb diners del públic. L'operació passiva per excel·lència es fer un diposit.
- Contractes Actius. Son aquells en els quals el banc atorga un crèdit. Aquells contractes tenen múltiples formes. El més conegut es el préstec. L'obertura del crèdit o un descompte també son operacions actives.

TEMA 21. DEFINICIO I ELEMENTS DEL CONTRACTE D'ASSEGURANÇA

Ley 50/1980 de 8 de octubre de Contrato de Seguro

(Art 1)

El contrato de seguro es aquel por el que el asegurador se obliga, mediante el cobro de una prima y para el caso de que se produzca el evento cuyo riesgo es objeto de cobertura a indemnizar, dentro de los límites pactados, el daño producido al asegurado o a satisfacer un capital, una renta u otras prestaciones convenidas.

(Art. 8)

La póliza del contrato deberá contener como mínimo las indicaciones siguientes:

- Nombre y apellidos o denominación social de las partes contratantes y su domicilio, así como la designación del asegurado y beneficiario, en su caso. La póliza debe ser nominativa, a la orden o al portador.
- El concepto en el cual se asegura.
- Naturaleza del riesgo cubierto.
- Designación de los objetos asegurados y de su situación.
- Suma asegurada o alcance de la cobertura.
- Importe de la prima, recargos e impuestos.
- Vencimiento de las primas, lugar y forma de pago.
- Duración del contrato, con expresión del día y la hora en que comienzan y terminan sus efectos.
- Nombre del agente o agentes, en el caso de que intervengan en el contrato.

Si el contenido de la póliza difiere de la proposición de seguro o de las cláusulas acordadas, el tomador del seguro podrá reclamar a la entidad aseguradora en el plazo de un mes a contar desde la entrega de la póliza para que subsane la divergencia existente.

TEMA 22 I 23. FALLIDA I SUSPENSIÓ DE PAGAMENTS. EFECTES.

Quiebra. Art. 1.001. Se considera en estado de suspensión de pagos a todo comerciante que sobresee en el pago corriente de sus obligaciones, es decir, aquel comerciante que, manifestando bienes suficientes para cubrir todas sus deudas, suspende temporalmente los pagos y pide a sus acreedores un plazo en que pueda realizar sus mercaderías o créditos para satisfacerlas.

(Art. 1.016) La declaración del estado de quiebra se hace por providencia judicial por solicitud del mismo quebrado dentro de los tres días siguientes al que hubiese cesado el pago corriente de sus obligaciones, entregando un balance y una memoria que exprese porqué razones está en este fregao.

Efectos de la quiebra.

(Art. 1.035–36) El quebrado queda inhibido de la administración de todos sus bienes desde que se constituye

el estado de quiebra, y si hace algo es nulo.

(Art. 1.038) Si el quebrado pagó en los quince días precedentes a la declaración de quiebra en efectivo o efectos con vencimiento posterior a la fecha de declaración de quiebra, se las tendrán que devolver.

(Art. 1.042) Todo contrato hecho por el quebrado en los cuatro años anteriores a la quiebra en que se pruebe cualquier fraude a sus acreedores se podrá revocar a instancia de estos.

(Art 1.043) Se supondrán vencidas todas las deudas pendientes del quebrado, bajo descuento del crédito mercantio por la anticipación del pago.

Ley de 26 de Julio de 1922, de Suspensión de pagos.

El individuo/a en situación de suspensión de pagos deberá acompañar la solicitud con los siguientes documentos:

- Balance detallado de su activo y pasivo.
- Relación de todos (todos) los acreedores (absolutamente todos)
- Una memoria de porqué narices está en suspensión de pagos, y de los medios que cuenta para salir del embrollo.
- Una autorización del consejo de administración, en caso de que sea S.A.

Els models d'utilitat estàn regulats pels Art. 143 a 154 de la Llei de Patents i l'objecte protegit per un model d'utilitat consisteix en una invenció que dona a l'objecte una configuració, estructura o constitució que comporti alguna avantatge pel seu us o fabricació.

-